

گفت‌وگو با عبدالجبار کاکایی
به بهانه انتشار مجموعه شعر «از تو چه پنهان»

شرح شاعرانه زندگی

رئیس‌جمهوری در نشست صمیمی با بازنشستگان:

رقم کالابرگ قطعاً افزایش می‌یابد

مسعود پزشکیان: هر ایرانی که در این آب و خاک زندگی می‌کند، فارغ از قومیت، جنسیت، دین یا مذهب مورد احترام است و باید از امکانات کشور بهره‌مند شود. به همین دلیل است که می‌گویم با

در نشست مشترک شورای اطلاع‌رسانی دولت و وزارت بهداشت مطرح شد

تیم سلامت برای هر سناریویی آماده است

ظفرقندی: تلاش‌ها و اقدامات وزارت بهداشت موفق بوده به نحوی که کمبود داروهای اساسی نسبت به دوران جنگ کاهش یافته است.

معاون وزیر راه و شهرسازی سیاست‌های دولت را تشریح کرد

رشد بخش ساختمان بدون رونق ساخت و ساز جدید

با تحویل ۱۳۰ هزار واحد نا بهمن در مجموع ۲۴۰ هزار واحد مسکن حمایتی در دولت چهاردهم به مردم واگذار می‌شود.

معاون اجرایی رئیس‌جمهور در نشست معاونان دبیرخانه و مدیران عامل مناطق آزاد و ویژه اقتصادی:

دکترین نظامی و ایستادگی مردم، دشمن را ناکام کرد

باید افق بلندمدت برای مناطق آزاد پیش‌بینی کرد و در قوانینی که امنیت سرمایه‌گذاری را به چالش می‌کشد تجدید نظر کرد.

آروند دشت‌آرای و کاظم سیاحی در گفت‌وگو با «ایران» از ماهی بلژیکی، اقتصاد تئاتر و فرسودگی هنرمندان می‌گویند

مرگ تئاتر ماجراجو زنگ خطری برای فرهنگ است

◀ **کاظم سیاحی:** برای انتخاب یک اثر، نقش بسیار مهم است باید چیزی در آن باشد که تا آن زمان تجربه‌اش نکرده باشیم.

◀ **آروند دشت‌آرای:** همه اعضای گروه من شغل دوم دارند چون تئاتر نمی‌تواند زندگی‌مان را بچرخاند.

عکس: رضا سطریان / ایران

وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی اعلام کرد

تغییر ریل منابع بازنشستگان از بنگاه‌داری به مشارکت در تولید

به‌تدریج پروژه‌های تولید طلا نیز در پشوتانه آن قرار خواهند گرفت.»

مشارکت اختیاری بازنشستگان در یک تزخیره مولد

وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی گفت: «زیرتأمین با پیوند ظرفیت‌های بانک رفاه کارگران، سازمان تأمین اجتماعی، شرکت سرمایه‌گذاری تأمین اجتماعی و جامعه بازنشستگان، در مسیر تبدیل دارایی‌های مولد به فرصت‌های پایدار تأمین مالی قرار دارد.» به گفته مدیری، «در این الگو، تولید، شفافیت، مشارکت و خلق ثروت در یک تزخیره واحد به یکدیگر متصل می‌شوند و بازنشستگان و مستمری‌بگیران می‌توانند به صورت کاملاً اختیاری، بخشی از حقوق خود را با سازوکاری ساده و غیرحضور ی وارد این چرخه کنند.» وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی تصریح کرد: «امکان خرید اقساطی و ثبت سفارش به صورت ریالی یا مقداری و بازپرداخت بهای آن در ۳ قسط ماهانه، بدون سود و کارمزد، از مزایای این طرح است.»

وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی در نشست صمیمانه رئیس‌جمهوری و وزیر کار با بازنشستگان با تأکید بر اینکه دولت چهاردهم به دنبال تغییر قواعدی است که طی سال‌های گذشته منشأ بخشی از مشکلات اقتصادی و اجتماعی کشور شده است، گفت: «در حوزه منابع بازنشستگان به جای آنکه منابع را در اختیار شرکت‌ها قرار دهیم و بازدهی آن با افزایش هزینه‌های مدیریتی کاهش یابد، به سمت الگویی حرکت کرده‌ایم که بازنشستگان بتوانند در تولید مشارکت کنند؛ «زیرتأمین» یکی از نمونه‌های این تغییر ریل و الگویی برای تأمین مالی مولد، شفاف و مبتنی بر دارایی واقعی است.» به گزارش مرکز روابط عمومی و امور بین‌الملل وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی، احمد مدیری اظهار کرد: «تا امروز منابع را در اختیار شرکت‌ها قرار می‌دادیم و سود این منابع تحت عنوان سهام عدالت پرداخت می‌شد؛ اما یک مشکل اساسی وجود داشت و آن اینکه با افزایش منابع در اختیار شرکت‌ها، هزینه‌های مدیریتی نیز افزایش پیدا می‌کرد و در نتیجه بازنشستگان و سهامداران نسبت به کاهش سود خود معترض بودند. اکنون به دنبال طراحی قاعده‌ای جدید هستیم که منابع به جای آنکه صرفاً در اختیار شرکت قرار گیرد، برای تولید به کار گرفته شود؛ در این صورت مدیر نیز ناچار است کارآمد باشد و منابع در مسیری قرار می‌گیرد که به خلق ارزش و تولید منجر شود.» مدیری افزود: «در این الگو، بازنشستگان نیز می‌توانند بخشی از اندوخته خود را در فعالیت‌های مولد قرار دهند و از مشارکت در تولید بهره‌مند شوند.»

وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی با اشاره به

سید عطا الله مهاجرانی

از همین قبیله است. قبیله «نخع» که مالک اشتر و کمیل بن زیاد از همین قبیله‌اند. عمار یاسر و مقداد بن اسود و حجر بن عدی کندی و نیز دوست و یار محبوب پیامبر و امام علی، اویس قرنی، همگی از یمن هستند. یمنی‌ها مهم‌ترین پیاران و پشتیبانان امام علی در دوران خلافتش بودند که به کوفه کوچ کرده بودند.

در برابر ستم و بیداد بنی امیه و بنی عباس، یمنی‌ها از زید بن علی حمایت نام و جهاد زید را به عنوان رهبر شهید قمری در کوفه اتفاق افتاد. قیام در خون نشست. زید و فرزندش یحیی بن زید، شهید شدند. یمنی‌ها آوازه نام و جهاد زید را به عنوان رهبر شهید گرامی و زنده نگاه داشتند. در نواحی مختلف یمن حکومت‌های محلی زیدی تشکیل شد. پیش از هزار سال زیدی‌ها بر یمن حکومت کردند. در نیمه دوم قرن بیستم، رقابت‌های منطقه‌ای به یمن نیز کشیده شد. تقابل جریان وهابی- سلفی در عربستان، با جریان زیدی از سوئی و با جریان ناسیونالیسم چپ گرای جمال عبدالناصر از سوی دیگر، یمن را ساخت و ساز کرد. ناصریسم منطقه بویژه مصر و عربستان و تا حدودی ایران و نیز شوروی کرد. عبدالناصر گمان می‌کرد می‌تواند در یمن جای پای استواری بیابد. همان اشتباهی که در دهه اخیر عربستان و امارات انجام دادند. ارتش مصر ۷۰ هزار نیرو به یمن فرستاد. ده هزار نفرشان کشته شدند. در برابر یمنی‌ها که حداقل امکانات را داشتند، ارتش مصر با همه حمایت‌های شوروی زمان خروشچف، درمانده شد. جمال عبدالناصر این درماندگی را با زبانی صریح و روشن به «لوشس باتل» سفیر آمریکا در قاهره گفته بود. باتل برای دیدار خداحافظی با ناصر ملاقات کرد. ناصر گفت ارتش مصر در کوهستان‌های سخت و صعب العبور یمن زمین‌گیر شده است. روزی یک میلیون دلار هزینه تحمل می‌کند (به قیمت سال ۱۹۶۷) و هر روز تعداد قابل توجهی از سربازان مصری کشته می‌شوند. سربازان انگیزه لازم برای جنگ در یمن را ندارند. برخی گزارش‌ها نشان‌دهنده دلسوزی و همراهی سربازان ما با یمنی‌هاست.

از جنگ پنجساله ارتش مصر با حمایت خروشچف علیه حوثی‌های یمن، نه مصر درس گرفت و نه عربستان. جنگی با عنوان «عاصفه الحزم» در ششم فروردین ۱۳۹۴ (۲۵ مارس سال ۲۰۱۵) علیه یمن آغاز شد. ارتش مصر وارد ائتلاف ضد یمن شد. برای اینکه کارگردان

وزیر فرهنگ ایران دوست و دانشمند یمن دعوت کرد، به ایران آمد. او هم متقابلاً از من دعوت کرد. تیرماه ۱۳۷۸ به صنعاً رفتم. بعد از همه ماجراها، از جمله ماجرای استیضاح، در یمن، در کوفه و بازار صنعاً نفسی تازه کردم. در صنعاً گشت زدم، رزمزه کردم: «باز اویس قرنم آرزو شد!» با عبدالملک منصور به دور از آداب و رسوم و بی‌اطلاع تشریفات، در قهوه خانه‌های ساده صنعاً، به «مقهی مدهش» در «منطقه التحریر» رفتیم. قهوه یمنی نوشیدیم. گفت‌وگوی‌مان با جوانان گرم شد. به طول انجامید. جوانی برایم «چای عدنی» سفارش داد. عبدالملک منصور را شناختم. مرا معرفی کرد. چه شوی شد! به ارتقاغات خیال انگیز کوکبان رفتم. در کنار صخره‌ای ایستاده بودم. حس آشنایی دلپسندی دارید. گویی در کس ندیدست ز مشک ختن و نafe چین آنچه من هر سرخ را یاد صبا می‌بینم

در مسجد جامع یمن، قدیمی‌ترین نسخه قرآن مجید، نسخه صنعاً، در آنجا یافت شد. این نسخه، به تمام اراجیف و یاهو پردازی «جان ونزبورو» (۱۹۲۸-۲۰۰۲) و دیگر اسلام‌شناسان رادیکال که در سندیّت و اصالت قرآن مجید تردید کرده بودند و همان یاهوه، نیندیشیده و شتابزده بر زبان برخی پژوهشگران ایرانی هم گشته است، پاسخی تردید برانداز است. نسخه‌های قرآن خطی را در کتابخانه و گنجینه مسجد دیدم. در یمن حسن آشنایی دلپسندی دارید. گویی در وطن هستید.

برای دیگر عرب‌ها، یمن سرزمین آرزوها و آبادانی و امید بود. واژه «یمن» سرچشمه جذابی دارد. یمن در سمت راست مکه قرار داشت و شام در سمت چپ! یمن با سرسبزی و آبادانی و آب و سدّ «مارب» و «حضر موت» ندای می‌شد. واژه‌های «یمن» و «یمین» و «ایمن» از واژه یمن سرچشمه گرفته است.

یمن، در ادبیات فارسی و عربی سرزمین عاشقان است. داستان‌های عاشقانه لیلی و مجنون، وامق و عذرای عصری، بهرام نامه یا هفت پیکر نظامی در یمن اتفاق افتاده است. در تاریخ اسلام بویژه در تاریخ شیعه، یمن مثل ستاره می‌درخشد. پیامبر، خالد بن ولید را برای دعوت اهل یمن به یمن فرستاده بود. خالد نتوانست با مردم ارتباط برقرار کند. بی‌توفیق به مدینه بازگشت. پیامبر(ص) امام علی(ع) را فرستاد. استقبال قبیایل یمن شگفت انگیز بود. قبیله «هفدان» در یک روز، همان روز اول ملاقات با امام علی(ع)، همگی مسلمان شدند. «حارث همدانی»

محمد مصطفی، صلوات‌الله علیه، در ستایش مردم یمن گفته است: «الایمان یمنان و الحکمة یمانیة» که یعنی «یمن نشانه ایمان و نماد خردمندی است.» این حدیث در مراجع مهم حدیثی اهل سنت مانند «صحیح بخاری» (حدیث شماره ۴۳۸۸) و «صحیح مسلم» (حدیث شماره ۵۲) آمده است. شارحان و مفسران کتب حدیث اهل سنت این حدیث را مورد وثوق و صحیح تلقی کرده‌اند. در کتاب‌های حدیث شیعه، از جمله «اصول پیامبر(ص) در گفت‌وگویی در ستایش اهل یمن گفته اند: «مردان یمن با فضیلت‌اند. ایمان یمانی و حکمت نیز یمانی است. اگر هجرت نبود، من یکی از یمنی‌ها بودم.» (بحار الانوار، جلد ۳۴، صفحه ۴۵۱)

پیداست پیامبر عظیم‌الشان(ص) دل‌داده و شفیقه یمن بوده است. در زندگی پیامبر رحمت، اویس قرنی و ماجرای سفر او و بازگشتش بدون دیدار، به مهم‌ترین دیدار معنوی-ملکوتی تاریخ زندگی پیامبر و اویس تبدیل شده است. عدم دیداری که یکی از زیباترین مضمون‌های ادبیات شده است. اویس برای دیدار با پیامبر(ص) در سال پایانی عمر پیامبر به مدینه آمد. نیم‌روزی در مدینه ماند. شنید مادرش بیمار شده است. به یمن بازگشت و برای پیامبر سلام و پیام فرستاد. پیامبر در مدینه نبود. تا وارد مدینه شد، گفت: «من بوی نفس رحمان و بوی اویس قرنی از مدینه به مشام می‌رسد.» پیامبر ردای خود را به امام علی بن ابیطالب داد تا برای اویس قرنی به یمن برد. این ماجرای عدم دیدار مثل ستاره در ادبیات ما می‌تابد. جلال‌الدین محمد بلخی در مثنوی سروده است:

«چون دم رحمان بود کان از یمن می‌رسد سوی محمّد از یمن بوی رامین می‌رسد از جان وویس بوی یزدان می‌رسد هم از اویس از اویس واژ قرن بوی عجب مرئی را کرد مست و پر طرب خانه پر کن کز عقیق این یمن صد هزاران خانه شاید ساختن»

برای من هم از جوانی زیارت یمن آرزو بود. و اویس قرنی شخصیت محبوبی که در صفین در کاب امام علی علیه السلام شهید شد. از «عبدالملک منصور»

اخبار

رئیس قوه قضائیه تأکید کرد

لزوم اصلاح وضعیت شرکت‌های دولتی

حجت‌الاسلام‌والمسلمین غلامحسین محسنی اژه‌ای روز گذشته در نشست شورای عالی قوه قضائیه، به موضوع شرکت‌های دولتی و وابسته به دولت و بودجه‌ای که به آنها در سال‌های مختلف اختصاص داده می‌شود، پرداخت و اظهار کرد: «تعداد قابل توجهی از شرکت‌های دولتی و وابسته به دولت در کشور وجود دارد؛ برخی آگاهان، تعداد آنها را بیش از ۳۰۰ شرکت قلمداد می‌کنند و بودجه تخصیصی به این شرکت‌ها بیش از بودجه دولت است.» محسنی اژه‌ای، بـا تأکید بر اهمیت اصلاح وضعیت شرکت‌های دولتی و وابسته به دولت اظهار کرد: «رئیس وقت سازمان بازرسی در مقطع ریاست‌آقای خداییان طی گزارشی به من اعلام کرد که بالغ بر هزار و ۵۳۵ عضو هیات مدیره شرکت‌های دولتی و وابسته به دولت شناسایی شده‌اند که عضویت آنها مغایر با قانون است؛ تعدادی از آنها با ورود سازمان بازرسی استعفا دادند؛ برای ۳۵۹ نفر از آنها نیز که به قانون تمکین نکردند، پرونده کفـری تشکیل شد. تأکید مؤکد دارم که موضوع مورد اشاره باید با جدیت دنبال شود. این مقوله، آسیب‌زا و زمینه‌فـساد است.»

رئیس عدلیه گفت: «علاوه بر اهتمام ویژه درخصوص تعیین تکلیف همه آن ۳۵۹ نفری که برای آنها پرونده کفـری تشکیل شده، باید مالی که آن هزار و ۵۳۵ نفر نیز تحصیل کرده‌اند، مورد بررسی جامع قرار گیرد و چنانچه نامشروع و مغایر با قانون بوده، مسترد شود.» رئیس قوه قضائیه در ادامه نشست خود، با تأکید مؤکد پیرامون اهمیت حمایت از فعالیت اقتصادی مولد، اظهار کرد: «بخش‌های ذیربط قضایی به هیچ وجه از مقوله حمایت از تولید، رفع موانع تولید و مساعدت نسبت به جذب سرمایه‌گذاری مولد، غافل نشوند و جلسات ستاد پیگیری اجرای سیاست‌های کلی اقتصاد مقاومتی را با جدیت دنبال کنند.» محسنی اژه‌ای ادامه داد: «حمایت از اقتصاد مولد، اولویت درجه اول کشور و به تبع آن، قوه قضائیه است. مجدد تأکید مؤکد دارم که در فرآیند رسیدگی به اتهامات متوولی و صاحب یک بنگاه تولیدی، نهایت اهتمام به خرج داده شود تا حتی المقدور، آن بنگاه تولیدی، پلمپ نشود و حساب‌های آن مسدود نگردد و چرخه تولید و اشتغال در آن، از حرکت بازایستد.» رئیس دستگاه قضا، مبارزه با فساد را یک امر محتم و قطعی دانست و اظهار کرد: «مبارزه با فساد، کماکان اولویت اصلی قوه قضائیه است و این امر هیچ‌گاه از اولویت قوه قضائیه خارج نخواهد شد.»

رئیس شورای حوزه‌های علمیه استان تهران:

از این پیچ تاریخی سرنوشت‌ساز عبور می‌کنیم

حجت‌الاسلام‌والمسلمین علی اکبر رشاد، رئیس شورای حوزه‌های علمیه استان تهران، در اولین جلسه درس خارج حوزه علمیه امام رضا(ع) در سال تحصیلی ۱۴۰۶-۱۴۰۵، اشاره به حوادث و تحولات یک سال اخیر، اظهار کرد: «ملت ایران و مردم جبهه مقاومت در ماه‌ها سال گذشته حوادثی را پشت سر گذاشتند که از جهات مختلف در تاریخ کشور، تاریخ شـع و تاریخ امت اسلامی کـم سابقه و بی سابقه بوده است.» تـولیت مجتمـع حوزوی امام رضا(ع) با اشاره به پیش‌بینی‌های رهبر انقلاب اسلامی درباره اقل قدرت آمریکا و تغییر معادلات جهانی، تصریح کرد: «امروز در یک نقطه عطف تاریخی قرار گرفته‌ایم و نشانه‌های یک تحول بزرگ در ساختار قدرت جهانی بیش از گذشته آشکار شده است.» وی با بیان اینکه تاریخ در حال عبور از یک مرحله و ورود به مرحله‌ای جدید است، گفت: «ما اکنون در حال عبور از همان پیچ تاریخی هستیم که سال‌ها درباره آن سخن گفته شده است و آثار و نتایج این تحول به‌زودی بیش از پیش آشکار خواهد شد.»

پزشکیان در نشست صمیمی با بازنشستگان:

رقم کالابرگ افزایش می‌یابد

دولت

گروه سیاسی

رئیس جمهوری تأکید کرد که رقم کالا برگ افزایش خواهد یافت.

دیروز، رئیس‌جمهورپزشکیان در نشست صمیمی با جمعی از بازنشستگان در دو وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی برگزار شد، با اشاره به جنایات‌های آمریکا و رژیم صهیونیستی علیه ملت ایران، تصریح کرد: «متأسفانه کسانی مدعی حقوق بشر و انسانیت هستند که با ابزار و تکنولوژی‌هایی که در اختیار دارند، کودکان و مردم بی‌گناه و بیوزره رهبر ما را شهید می‌کنند. از طرفی برخی از ایرانیان خارج از کشور همسو با دشمنان به دنبال تحریک مردم در داخل کشور هستند. خوب است انصاف و انسانیت داشته باشیم و همان‌گونه که امام حسین (ع)، فرمودند: «اگر دین نداریم، آزاده باشیم.» رئیس‌جمهوری وحدت و انسجام را رمز استنادگی در برابر قلدری آمریکا برشمرد و گفت: «چنانچه در کشور همدلی و هم‌فازایی وجود داشته باشد و بتوانیم وحدت و انسجام را حفظ کنیم، هیچ‌گاه در مقابل آمریکا سر خم نخواهیم کرد. واقعیت این است تأنها قلدری می‌کنند و با مشکلات و محدودیت‌هایی که ایجاد کرده‌اند، به دنبال فروپاشی اجتماعی هستند. آمریکا راه‌ها را بسته و به دنبال ایجاد اختلال در کشور است.»

مسعود پزشکیان با اشاره به استفاده از ابزار و تکنولوژی توسط آمریکا و رژیم صهیونیستی، یادآور شد: «آنها دولت تروریست ایجاد کرده‌اند و هر که را که دلشان می‌خواهد، ترور می‌کنند. در غره نیز مردم بی‌گناه آن منطقه را تروریست می‌نامند، در حالی که آنها حتی آب و غذا ندارند که مصرف کنند.»

او در بخش دیگر سخنان خود با اشاره به مطالبات نمایندگان کانون‌های بازنشستگی، خاطرنشان کرد: «می‌توانیم با حضور نمایندگان شما در جلسات تخصصی، مطالبات و مشکلات مطرح شده در جلسه ا‌ه‌دفقمد مدیریت کنیم و برای هر کدام راه‌حلی داشته باشیم. بر خود وظیفه می‌دانم در اسرع وقت این جلسات تخصصی در حوزه‌های معیشتی، بیمه، قوانین، معوقات، دارو و سلامت با کارگروه‌های مربوطه بازنشستگان برگزار شود و برای هر کدام راه‌حلی

عارف با استقبال از ابلاغ قانون ملی توسعه هوش مصنوعی مطرح کرد

«جان فدای علمی» برای توسعه فناوری‌ها

معاون اول رئیس‌جمهور در جلسه ستاد توسعه فناوری و کاربرد هوش مصنوعی، با اشاره به روند رو به رشد استفاده از هوش مصنوعی در کشور گفت: «راهبرد دولت براساس فرمایش‌ها و توصیه‌های رهبر شهید انقلاب، دستیابی به جایگاه تک‌رقمی جهان در حوزه هوش مصنوعی است.»

معاون اول رئیس‌جمهور در جلسه ستاد توسعه فناوری‌های پیشرفته و هوش مصنوعی، توجّه به سیاست‌های کلی نظام و دیدگاه‌های امام شهید درباره این فناوری‌هاست. امام شهید نگاه عمیق، دقیق، بلندمدت و جامع به علم و فناوری داشتند و کشور در مسیر اجرا و حاکمیت این دیدگاه‌ها و فرامین قرار دارد.»

وی ادامه داد: «رویکرد دولت و مجلس در حوزه فناوری‌های پیشرفته و هوش مصنوعی، توجه به سیاست‌های کلی نظام و دیدگاه‌های امام شهید درباره این فناوری‌هاست. امام شهید نگاه عمیق، دقیق، بلندمدت و جامع به علم و فناوری داشتند و کشور در مسیر اجرا و حاکمیت این دیدگاه‌ها و فرامین قرار دارد.»

وی با تأکید بر ضرورت اجرای هرچه سریع‌تر قانون ملی توسعه هوش مصنوعی، اظهار کرد: «اگر دولت می‌خواست در زمینه هوش مصنوعی لایحه‌ای تهیه کند، آن لایحه شایست بسازد و این فکر نکردیم که آنها مؤلفه‌های قدرت سیاسی اکنون این قانون لازم‌الاجراست و باید مبنای حرکت کشور قرار گیرد.»

معاون اول رئیس‌جمهور افزود: «باید با وقاف

عارف: جنگ‌های آینده، جنگ فناوری است

معاون اول رئیس‌جمهور در بخش دیگری از سخنان خود با بیان اینکه «جنگ‌های آینده، جنگ‌های فناوری است»، گفت: «افسران این جنگ دانشمندان جوان ما هستند که دستاوردهای علمی آنان را در دفاع از کشور

گزارش

گروه سیاسی

محمد عطریانفر، عضو شورای مرکزی حزب کارگزاران و مدیران سابقه‌رسانه، روز گذشته در نشست تخصصی «خط قرمز در مطبوعات و رسانه‌ها» با بیان اینکه احزاب

رسانه‌ها هم‌زاد یکدیگر در حوزه فعالیت‌های اجتماعی هستند و در عرصه سیاست و اجتماع هر دو به صورت نابالغ متولد شدند، گفت: «در این راستا ما هیچ‌گاه به این فکر نکردیم که آنها مؤلفه‌های قدرت سیاسی هستند که می‌توانند در اداره کشور نقش آفرین باشند و چگونه باید شکل بگیرند! به گزارش ایرنا، عطریانفر با بیان اینکه پیش از آنکه ما از حاکمیت، جامعه اخلاقی، جامعه امنیتی و جامعه قضایی انتظار داشته باشیم که حقوق مردم را رعایت کنند و مراعات حال رسانه‌ها را داشته باشند، گفت: «خود ما باید در چارچوب امنیت ملی به رسانه‌ها ابلاغ وی با بیان اینکه پیشنهاد می‌کنم در سه سر فصل، برترین مفهوم خط قرمز» نگذبد کنیم، اظهار کرد: «خطوطی که در واقع حقوق دیگران است و رعایت حریم و مرزهای آن برای ما الزامی است، برخلاف دیدگاه رایج که مبنای این محدودیت‌ها را صرفاً قوانین حاکمیتی و نه‌ادی می‌داند، معقدنم نقطه شروع بحث باید حوزه اخلاقی و عرف جامعه‌باشد.»

این فعال سیاسی و رسانه‌ای گفت: «وقتی حوزه‌های اخلاقی، شئون اجتماعی و لایه‌های مختلف جامعه، ارزش‌هایی را خلق و از آن سیاست می‌کنند، این ارزش‌ها به عنوان تکیه‌گاه و محدودیت‌های بنیادین، در انتقال پیام و فعالیت‌های رسانه‌ای باید دقیق مورد توجه و احترام قرار گیرند.» عطریانفر در ادامه سخنان خود گفت: «هر فرد، فارغ از جنسیت، سن و جایگاه اجتماعی، دارای اعتبار، کرامت و عزت‌نفس است که باید مورد احترام قرار گیرد.» وی خاطر نشان کرد: «در ادبیات دینی ما، حرمت انسان حتی از حرمت کعبه نیز بالاتر شمرده شده است، چرا که حرمت کعبه، حرمت نماد عبادت است، اما حرمت انسان، حرمت ذات آفریده خداست، متأسفانه شاهد هستیم که برخی رسانه‌های پرخاشیه، بدون هیچ‌گونه پابندی به اصول اخلاقی، به‌راحتی حریم شخصی و عزت‌نفس افراد را در هر لباس و شرایطی هتک حرمت می‌کنند.»

«این رویکرد، خسارات اجتماعی بسیاری به بار آورده است. نیاز به نام بردن از این رسانه‌ها نیست، اما باید تأکید کرد که رعایت حرمت تک‌تک انسان‌ها چه موافق، چه مخالف،

چه مسئول و چه غیرمسئول یک ضرورت اخلاقی و

الزامی است که رسانه‌ها موظف به رعایت آن هستند.»

معزی: رسانه‌ها از زیرساخت‌های امنیت ملی به شمار می‌آیند

علیرضا معزی معاون ارتباطات و اطلاع‌رسانی دفتر

محمد عطریانفر، احمد زیدآبادی و علیرضا معزی در یک نشست تخصصی بررسی کردن

رسانه، در میانه خط قرمز و مرجعیت

در مطبوعات بوده که به صورت سنتی آن را رعایت می‌کردیم و اکنون هم رعایت می‌کنیم ولی دلیل آن را نمی‌دانیم.» معزی ادامه داد: «همه ما ضامن امنیت ملی هستیم نه مسئولین امنیت ملی یا کسانی که امنیتی تعریف می‌شوند بلکه همه با هم امنیت را می‌سازیم. رسانه‌ای که دچار خودسانسوری شود، با دو پیامد روبرازد روبه‌رو می‌شود: اول، «دچار خلأ اطلاعاتی می‌گردد و دوم، مرجعیت خود را از دست می‌دهد. از دست رفتن مرجعیت، به معنای از دست رفتن اعتماد است؛ زمانی که اعتماد فرو می‌ریزد، مرجعیت رسانه به خارج از مرزها منتقل می‌شود.»

وی تأکید کرد: «در این خلأ، شایعات قوت می‌گیرد و عملیات روانی دشمن آغاز می‌شود. در چنین شرایطی، رسانه‌ای که اعتماد عمومی را از دست داده، برای مقابله با عملیات روانی دشمن و مدیریت تاب‌آوری اجتماعی، در عمل «خلع سلاح» شده است و این بزرگ‌ترین آسیب‌های خط قرمز خودسانسوری با وجود خطوط قرمز نامشخص و غیرمدون به امنیت و تاب‌آوری اجتماعی وارد می‌کند.»

معزی افزود: «اگر سیستم‌های قضایی و امنیتی را هم کنار بگذاریم، یک رسانه صرفاً به عنوان یک نهاد معتمد به اعتماد مردم، اگر بداند مرزهای فعالیتش روشن است، از نشر اکاذیب و ایجاد تشویش در اذهان عمومی پرهیز خواهد کرد، بسیاری از ما با عناوین حقوقی نظیر «نشر اکاذیب» یا «تشویش اذهان» مواجه شده‌ایم و بارها به دادگاه رفته‌ایم.»

وی تصریح کرد: «وقتی با عناوین مبهمی مانند «اقدام علیه امنیت ملی» به‌طور مداوم به دادگاه احضار شوید، این بلا تکلیفی در عمل امنیت ذهنی و حرفه‌ای شما را

زین می‌برد.»

احمد زیدآبادی دیگر میهمان نشست نیز در مهم‌ترین بخش سخنان خود اظهار کرد: «تهمت، افشای اسناد سری، دعوت از کشور خارجی برای حمله و تجزیه‌طلبی، خط قرمزهای استثنایی هستند. اما خودکنترلی و رعایت اخلاق حرفه‌ای از خودسانسوری تفاوت دارد.»

این تحلیلگر درباره خودسانسوری نیز گفت: «خودکنترلی در خیابان، رعایت مقررات و پرهیز از فحش و تعدی، سانسور نیست. اگر فردی به دلیل مصالح عمومی، عدم سندیت یا نفع عمومی مطلبی را ننویسد، خودسانسوری محسوب نمی‌شود؛ اما اگر به دلیل ترس از دولت یا گروه‌های دیگر ننویسد، سانسور است.»

معاون اجرایی رئیس جمهور:

دکترین نظامی و ایستادگی مردم دشمن را ناکام کرد

دولت

گروه سیاسی

سرپرست نهاد ریاست جمهوری روز گذشته در نشست معاونان دبیرخانه و مدیران عامل مناطق آزاد و ویژه اقتصادی با گرامیداشت نام و یاد شهدای جنگ ۱۲ روزه و رمضان، همچنین شهدای مدرسه میناب، ناو دنا و عروسی سیریک که سندی معتبر از جنایات جنگی ایالات متحده آمریکا است، تأکید کرد: «دشمن قصد داشت تمدن ایران را نابود کند اما دکترین نظامی و ایستادگی مردم دشمن را ناکام گذاشت.»

به گزارش ایرنا، محمد جعفر قائم‌پناه افزود: «یکی از مهم‌ترین دلایل پیروزی ملت ایران مدیون دکترین نظامی صحیح رهبر شهید انقلاب و همچنین توان علمی دانشمندان نظامی بود که توانستند به‌روزترین سلاح‌های جهان را تولید کنند. چا دارد که دست تمام رزمندگان و مهندسان و عزیزانی که پای لایچرها نشستند و پهبادها را به حرکت درآوردند و موشک‌ها بر سر دشمن فرود آوردند، بوسه بزنیم.»

او بیان کرد: «نکته مهم دیگر، مقاومت و پایداری مردم ایران بود؛ ملت ایران ایستاد و پایداری

کرد، ایرانیان پای وطن، هویت خود ایستادند.» قائم پناه خاطر نشان کرد: «هیچ جنگی خوب نیست، ما جنگ طلب نیستیم، ما در موضع دفاع هستیم اما دفاع از کشور، هویت، ایران و تاریخ و تمامیت ارضی خود را به خوبی بلدیم. جنگ خوب نیست اما می‌تواند منشأ توسعه نیز باشد همان‌طور که ژاپن، آلمان، فنلاند و بسیاری کشورهای دیگر با ایستادگی خود به توسعه دست یافتند.»

معاون اجرایی رئیس‌جمهور در ادامه با تأکید بر اینکه در

ایران پتانسیل خوبی برای توسعه و پیشرفت داریم، گفت: «اگر ۵۰ سال گذشته را با امروز مقایسه کنیم درمی‌یابیم که پیشرفت‌های قابل ملاحظه‌ای داشته‌ایم، تمام دنیا پیشرفت کرده است اما پیشرفت‌های ایران عزیز ما علی‌رغم تمام سختی‌ها و تحریم‌ها بسیار جدی بوده است، باید با این نگاه مدیریت کنیم و تاب‌آوری کشور را ارتقا دهیم، باید پای ایران بایستیم و تا آخرین نفس و تا آخرین نفر بایستیم که ایرانمان بماند، «ایران ما» هزاران سال است که پابرجاست

و ان‌شالله پس از این نیز پابرجا خواهد ماند.» سرپرست نهاد ریاست جمهوری با اشاره به بندهای قوانین حاکم بر مناطق آزاد تجاری و صنعتی، تصریح کرد: «مدیران عامل مناطق آزاد از اختیارات قانونی کامل و جامعی برخوردار هستند، باید از این اختیارات به نحو احسن استفاده کنند، البته برای استفاده از این اختیارات نیاز به تعامل نیز دارند.»

قائم‌پناه با اشاره به جایگاه ویژه مناطق آزاد در توسعه اقتصادی کشور، اظهار کرد: «جذب سرمایه‌گذاری، افزایش

تولید و گسترش بازارهای صادراتی باید در مناطق آزاد صورت گیرد و این مناطق سهم روشن و مؤثری در پاسخ به این نیازهای ملی داشته باشند، در این مسیر اختیارات و مزیت‌های قانونی نیز برای این مناطق پیش‌بینی شده است.»

وی خاطرنشان کرد: «حفظ اعتماد سرمایه‌گذار از نکاتی است که باید به آن توجه ویژه داشت، باید افق بلندمدت و چندین ساله برای سرمایه‌گذاری در مناطق آزاد پیش‌بینی کرده نه افق کوتاه مدت چند ماهه. باید در تغییر قوانین در مناطق آزاد و همچنین قوانین ملی که امنیت سرمایه‌گذاری در مناطق آزاد را زیر سؤال برود، تجدیدنظر کرد. باید قابل پیش‌بینی باشیم و حقوق قانونی سرمایه‌گذاران را تغییر

دریایی و این جنگ نظامی، تاب‌آوری داشته باشد؟ تاریخ بعدها درباره ما قضاوت خواهد کرد، فرزندان ایران در آینده به ما افتخار خواهند کرد، به نسلی که اینچنین در مقابل دشمنان ایستادگی و تحمل کرد.»

معاون اجرایی رئیس‌جمهور با بیان اینکه دشمنان در ۹ اسفند رهبر عزیز و بسیاری از فرماندهان ارشد کشورمان را شهید کردند، اما ما ایستادیم، جنگیدیم، موشک زدیم، پهباد فرستادیم و دشمن را از کشورمان دور کردیم، گفت: «این افتخار بسیار بزرگی است. باید دست مرزباد بگوییم به رزمندگان و مرزبانان غیور کشورمان که در جای جای این کشور مقاومت و ایستادگی کردند و اجازه ندادند ضدانقلاب به کشور ورود و کشورمان را تجزیه کنند.»

در ابتدای این نشست که حمید قنبری معاون دیپلماسی اقتصادی وزیر امور خارجه و حسین فروزان مدیرعامل مناطق آزاد و ویژه اقتصادی حضور داشتند، مدیران عامل مناطق آزاد کیش، اروند، ارس، مازندران، ارگ جدید، بیرجند و سرو ارومیه، همچنین دبیر شورای عالی مناطق آزاد به ایراد سخنرانی پرداختند و مسائل و مشکلات مناطق آزاد متبوع خود را از جمله قوانین دست و پا گیر کمرکی، تعارض منافع و مشکلات سرمایه‌گذاران داخلی را با معاون اجرایی رئیس‌جمهور در میان گذاشته و راهکارهای اجرایی برای حل این مشکلات را مطرح کردند.

باید افق بلندمدت و چندین ساله برای سرمایه‌گذاری پیش‌بینی کرد نه افق کوتاه مدت چند ماهه

عضو شورای مرکزی حزب کارگزاران و قائم‌مقام دبیرکل جامعه اسلامی مهندسین در گفت‌وگو با «ایران» از مسئولیت احزاب گفتند

سیاست ورزی در آزمون وحدت ملی

پدالله طاهرزاد

طاهرزاد: برخی از مخالفان وفاق، سوءبرداشت یا تعدد در برداشت، فضا را ملتهب می‌کنند. چنین رفتارها و اقداماتی در شرایط کنونی برای کشور بسیار سمی است؛ چراکه دشمن خارجی چشم به شکاف‌ها دوخته است و یک عده در داخل با دامن زدن به اختلافات، طرح شعارهای تند و تخریب و توهین به دولتمردان و رجال سیاسی کشور ناخواسته در زمین دشمن بازی می‌کنند.»

طاهرزاد عملکرد دولت در زمینه وفاق را نیز قابل دفاع دانست و گفت دولت با وجود فشارهای موجود توانسته مسیر خود را ادامه دهد. او اظهار کرد: «من فکر می‌کنم اگر اقلانه بیندیشیم و مسئولانه بخواهیم حرف بزنیم، دولت در ارائه شعار و اجرای شعار وفاق از همه موفق‌تر عمل کرده است؛ خصوصاً در شرایط جنگی که با سه صدر، خویش‌تنداری و تحمل ناملازمات، همچنان امور را به پیش می‌برد.»

بخش دیگری از سخنان طاهرزاد به حملات علیه شخص رئیس‌جمهوری اختصاص داشت؛ حملاتی که او آن را واکنشی سیاسی از سوی جریان‌های مخالف دولت ارزیابی کرد. او گفت: «در مورد حمله به دولت و توهین به شخص رئیس‌جمهوری، به نظر می‌رسد جریان‌ی که در مصاف سیاسی با آقای پزشکیان ناکام مانده، الان دارد تئوسیه حساب می‌کند و منطق درستی پشت این رفتار نیست.»

طاهرزاد همچنین نسبت دادن

آغاز جنگ با قرار گرفتن کشور در معرض تهاجم به عملکرد دولت یا تیم مذاکره کننده را فاقد منطق دانست و گفت چنین ادعاهایی بیش از آنکه یک استدلال سیاسی جدی باشد، می‌تواند ناشی از تسویه‌حساب‌های سیاسی باشد. به گفته طاهرزاد، بخشی از این رفتارها را می‌توان در چارچوب رقابت‌های سیاسی و تلاش برای تأثیرگذاری بر آینده سیاسی کشور تحلیل کرد: «بیشتر به نظر می‌رسد که موضوع، تسویه حساب‌های سیاسی است؛ اینکه جریانی به دنبال تسویه حساب سیاسی در بسترسازی برای کامیابی در انتخابات آتی است که بعید می‌دانم این خواب تعبیر شود.»

خجسته‌پور: اگر ما خودمان را در کفه دلسوزان انقلاب و نظام قرار می‌دهیم، باید به آنچه رهبر انقلاب می‌گوید پایبند باشیم. این التزام هم فقط در حرف نیست؛ بلکه باید عملی باشد

دلسوزان نظام و انقلاب قرار دهیم اما در عمل، شعار، موضع‌گیری، رفتار و اقدامی داشته باشیم که به این وحدت ملی آسیب بزند.»

با این حال، خجسته‌پور تأکید می‌کند که دفاع از وحدت ملی نباید به معنای حذف نقد و انتقاد باشد. از نگاه او، جامعه همچنان به نقد نیاز دارد، اما این نقد باید در چارچوب انصاف و دلسوزی باقی بماند. او گفت: «اصلاً قرار نیست جامعه به سمت تک‌صدایی برود و از انتقادهای جلوگیری شود. نقد دلسوزانه، مشفقانه و نقد عادلانه و منصفانه قابل قبول است و اتفاقاً باید گفته شود تا سیاست‌ها در مقام اجرا خودشان را اصلاح کنند. اما باید توجه داشته باشیم که خط قرمز جایی است که نقد جای خود را به اتهام، توهین و نسبت دادن خیانت بدهد؛ رفتاری که در نهایت به تضعیف انسجام داخلی منجر شود.»

او در ادامه اظهار کرد: «بنابراین اگر پا فراتر از اینها برد و خدای دنیال کنند. از نگاه او، حمایت از دولت لزوماً به معنای چشم‌پوشی از ضعف‌ها نیست، بلکه باید میان حمایت مسئولانه و رقابت سیاسی مرزی روشن وجود داشته باشد. خجسته‌پور گفت: «افراد و احزاب، در صورتی که درک کنند شرایط کشور، شرایط رقابت‌های منصفانه است، نه رقابت‌های ناعادلانه و کاملاً جناحی و سیاسی و از بین بردن مرزهای انصاف و عدالت در مواجهه با هم، چه دولت و چه سایر رقبای، باید حمایت از دولت را در دستور کار احزاب قرار بدهند؛ البته حمایتی که هم صادقانه باشد، هم دلسوزانه و هم عادلانه.»

او در ادامه به موضوع وحدت ملی اشاره کرد و آن را یکی از مهم‌ترین الزامات شرایط فعلی دانست؛ بویژه برای جریان‌هایی که خود را دلسوز نظام و انقلاب می‌دانند. خجسته‌پور گفت: «اگر ما خودمان را دلسوز نظام و انقلاب می‌دهیم، باید به آنچه رهبر انقلاب می‌گوید پایبند باشیم. این التزام هم فقط در حرف نیست؛ بلکه باید التزام عملی باشد. یعنی وقتی رهبر معظم انقلاب، «وحدت ملی» را به عنوان یک راهبرد مهم در مواجهه با دشمن مطرح می‌کنند، در آن صورت نمی‌توان بعضاً خودمان را در کفه

اخبار

معاون حقوقی رئیس‌جمهور تأکید کرد:

استفاده از ظرفیت‌های حد اکثری قانون اساسی

معاون حقوقی رئیس‌جمهور روز گذشته در اولین نشست هم‌اندیشی کارگروه‌های هیأت پیگیری اجرای قانون اساسی، گفت: «اگر پیگیری واقعی اجرای قانون اساسی صورت نگیرد، اجرای آن به موضوعی تفننی و حاشیه‌ای تبدیل می‌شود که به حاشیه رانده خواهد شد؛ در حالی که آرمان‌های قانون اساسی که از اصول قرآن کریم برگرفته شده است، در حقیقت مانعی برابر انحرافات بوده که اهمیت آن پنهان نیست.»

حجت‌الاسلام مجید انصاری افزود: «معتقدم کار هیأت پیگیری اجرای قانون اساسی بسیار مهم و ضروری است؛ هرچند با تأخیر آغاز شده، اما به هر میزان که برای آن همت گمارده شود، ارزشمند است. اگرچه گفته شد که ظرفیت‌های اجرایی محدود است و در میدان عمل نیز شرایط بدین گونه بوده است. سیر تاریخی آن را مستحضرد؛ با این حال، معتقدم شیوه‌هایی وجود دارد تا بتوانیم در همین شرایط محدود، از «ظرفیت‌های حداکثری» بهره‌مند شویم.»

معاون حقوقی رئیس‌جمهور تأکید کرد: «اگرچه منکر وجود چالش‌ها نیستیم، استفاده از ظرفیت نظام شبکه‌ای و برانگیختن مطالبات اجتماعی، اگر به‌درستی به‌کار گرفته شود، مطالبه‌گری را بر قانونگذار، مجری و سیاست‌گذار تحمیل خواهد کرد؛ لذا یافتن راهکارهای عملیاتی برای این مهم، ضروری است.»

حجت‌الاسلام انصاری اضافه کرد: «گاهی مواردی گزارش شده که مجلس در یک ماده، انطباق با یک سیاست کلی را در مجمع تشخیص مصلحت نظام لحاظ کرده، اما در همان فاصله، چنان فضای اجتماعی ایجاد شده که فرصت مناسب برای اجرا از دست رفته است.»

وی تصریح کرد: «قانون اساسی در مسیری بسیار هموار نوشته شده است و شاید مشکلات بسیاری در آن باشد؛ در عین حال، معماران نظام جمهوری اسلامی ایران و مردم، این قانون اساسی را با اهداف مشخصی تنظیم کردند و مردم نیز به همین قانون اساسی رأی داده‌اند؛ اجرای برخی از اصول قانون اساسی، تحت تأثیر شرایط خاصی قرار دارد.»

معاون حقوقی رئیس‌جمهور خاطرنشان کرد: «متأسفانه درحال حاضر فرآیندی در جریان است که به جای طی کردن مسیرهای صحیح، به «تطبیق‌های کلی» تبدیل شده است. حتی تطبیق‌های کلی که مجلس در بحث مقررات خود از حیث عدم مغایرت با قانون اساسی یا برخی مقررات که جایگزین آیین‌نامه‌های دولت در مراجع دیگری شده است. اگر این امر در دولت انجام می‌شد، دست‌کم از باب تطبیق، از تمامی نظارت‌ها و بررسی‌ها برخوردار می‌گشت.»

انصاری ادامه داد: «در این حوزه اشکالات بنیادی وجود دارد و به روح انتخابات آزاد و تراز قانون اساسی آسیب وارد کرده است. اگر پیگیری اجرای قانون اساسی به عنوان یک مطالبه فرج‌ناحی و واقعی دنیال نشود، به تدریج قانون اساسی تبدیل به یک کالای لوکس برای تفکر حاشیه‌ای می‌شود.»

نباید فرصت روایت اول را از دست داد

مدیر روابط عمومی وزارت دادگستری با اشاره به تصمیم ستاد ویژه ساماندهی و راهبری فضای مجازی برای لغو ممنوعیت فعالیت دستگاه‌های دولتی در پیام‌رسان‌ها و شبکه‌های اجتماعی خارجی، این اقدام را نتیجه نگاه هوشمندانه و ضرورت حضور فعال نهادهای رسمی در فضای رسانه‌ای دانست و گفت: «دستگاه‌های دولتی نباید فرصت روایت اول را از دست بدهند.»

علی عزینژاد روشن در گفت‌وگو با پایگاه اطلاع‌رسانی دولت با اشاره به تصمیم ستاد ویژه ساماندهی و راهبری فضای مجازی مبنی بر لغو ممنوعیت فعالیت دستگاه‌های دولتی در پیام‌رسان‌ها و شبکه‌های اجتماعی خارجی اظهار کرد: «این تصمیم، اقدامی به‌موقع و مبتنی بر واقعیت‌های امروز فضای رسانه‌ای کشور است که با پیگیری‌ها و رویکرد فعال شورای اطلاع‌رسانی دولتی زمینه حضور رزیزر دستگاه‌های اجرایی در بسترهای پرمخاطب را فراهم کرده است.»

وی افزود: «فعالیت حرفه‌ای، مستمر و هدفمند دستگاه‌های دولتی در شبکه‌های اجتماعی خارجی می‌تواند یکی از مؤثرترین ابزارها برای مدیریت افکارعمومی، مقابله با فحاسازی‌های رسانه‌ای و افزایش شفافیت باشد.»

عزینژاد روشن با تأکید بر اینکه سرعت انتشار اخبار و شایعات در فضای مجازی بسیار بالاست، گفت: «بخش قابل توجهی از مردم، به‌ویژه جوانان، اخبار خود را از شبکه‌های اجتماعی دریافت می‌کنند و اگر نهادهای رسمی در این فضا حضور نداشته باشند، ممکن است فرصت روایت اول را به جریان‌های غیررسمی واگذار کنند.»

او ادامه داد: «زمانی که یک دستگاه دولتی بتواند بدون واسطه با مردم ارتباط برقرار کند، به پرسش‌ها پاسخ دهد و درباره اقدامات خود اطلاع‌رسانی کند، اعتماد عمومی تقویت شده و از گسترش شایعات و اخبار جعلی، به‌ویژه در شرایط بحرانی، جلوگیری می‌شود.»

وی خاطرنشان کرد: «موفقیت این سیاست تنها با ایجاد حساب کاربری محقق نمی‌شود، بلکه نیازمند تولید محتوای حرفه‌ای، پاسخگویی سریع، تعامل دوطرفه با مخاطبان و استفاده از نیروهای متخصص در حوزه رسانه‌های نوین است.» مشاور وزیر دادگستری در پایان، این تصمیم را فرصتی مهم برای ارتقای دیپلماسی رسانه‌ای، افزایش شفافیت و تقویت مرجعیت اطلاع‌رسانی رسمی دانست و تأکید کرد: «اجرای صحیح این سیاست می‌تواند نقش مؤثری در رفع شبهات، مقابله با شایعات و جلوگیری از فحاسازی‌های رسانه‌ای ایفا کند.»

به گفته سخنگوی وزارت خارجه، نشست مشترک عمان به درخواست عربستان به تعویق افتاد

فرصت از دست رفته «صلاله»

گزارش

قرار بود «صلاله» صحنه آزمودن یک امکان تازه برای گفت‌وگو میان ایران و کشورهای جنوبی خلیج فارس باشد که می‌توانست در صورت برگزاری، همزمان با نزدیک شدن تقاهم تهران و مسقط درباره ترتیبات تردد و مدیریت تنش در تنگه هرمز، اولین نشانه عملی از عبور کشورهای منطقه از فضای تقابل و حرکت به سمت گفت‌وگو تلقی شود.

اما این امکان، در حالی که هنوز به میز مذاکره نرسیده بود، شامگاه یکشنبه و در واپسین ساعات با تصمیم عربستان برای برگزار نشدن نشست فعلاً متوقف شد؛ تصمیمی که عملاً صلاله را از میزبانی گفت‌وگویی که می‌توانست درباره یکی از حساس‌ترین گلوگاه‌های امنیتی و اقتصادی منطقه شکل بگیرد، بازداشت. بر اساس برنامه اولیه، قرار بود وزیران خارجه ایران و نمایندگان از کشورهای عربی حوزه خلیج فارس، دیروز در عمان گرد هم آیند تا درباره تحولات تنگه هرمز و ضرورت کاستن از تنش‌های پیرامون آن گفت‌وگو کنند.

اهمیت این نشست اما صرفاً به

دستورکار رسمی آن محدود نمی‌شد، چراکه تهران و مسقط پیش‌تر بر سر چارچوبی برای همکاری میان دو کشور ساحلی در ارتباط با تنگه هرمز به

تفاهم رسیده بودند و انتظار می‌رفت این نشست بتواند بستری برای اعلام یا ثبت این تفاهم در سطح منطقه‌ای فراهم کند. با این حال، این روند پیش

از آنکه وارد مرحله رسمی شود، متوقف ماند و وزیر خارجه عمان لغو نشست را اعلام کرد، بدون آنکه زمان تازه‌ای برای برگزاری آن تعیین شود.

چین؛ میانجی پنهان یا مهارکننده تنش؟

برای ایران و آمریکا خواهد داشت و آیا شرایط برای تبدیل این رویکرد به یک میانجیگری مؤثر فراهم است یا خیر.

استقبال از کاهش تنش

نخستین انگیزه چین را باید در منافع مستقیم این کشور جست‌وجو کرد. ثبات خاورمیانه برای اقتصاد چین اهمیت زیادی دارد و هرگونه گسترش جنگ یا بی‌ثباتی می‌تواند امنیت انرژی، مسیرهای تجاری و زنجیره‌های تأمین بین‌المللی را تحت‌تأثیر قرار دهد. چین طی دهه‌های گذشته به یکی از مهم‌ترین مصرف‌کنندگان انرژی جهان تبدیل شده و بخش مهمی از نیازهای انرژی خود را از خاورمیانه تأمین می‌کند. از این رو، افزایش ناامنی در منطقه، اختلال در مسیرهای دریایی و تجاری و افزایش قیمت انرژی، مستقیماً بر محاسبات اقتصادی پکن اثر می‌گذارد. در چنین شرایطی، حمایت از کاهش تنش و تلاش برای باز نگه داشتن مسیرهای دیپلماتیک، برای چین صرفاً یک انتخاب سیاسی نیست، بلکه با منافع اقتصادی و امنیتی این کشور نیز ارتباط دارد. در عین حال، هدف چین را نمی‌توان فقط به ملاحظات اقتصادی تقلیل داد. پکن در سال‌های اخیر تلاش کرده است تصویر خود را در نظام بین‌الملل از یک قدرت عمداً اقتصادی به بازیگری با ظرفیت‌های سیاسی و دیپلماتیک گسترده‌تر تغییر دهد. افزایش نقش چین در پرونده‌های بحران، مشارکت در گفت‌وگوهای امنیتی و تلاش برای تقویت سازوکارهای چندجانبه، بخشی از روند گسترده‌تری است که در آن چین می‌کوشد سهم بیشتری در مدیریت مسائل بین‌المللی به دست آورد. از نگاه پکن، نظم جهانی در حال حرکت به سمت توزیع گسترده‌تر قدرت است و کشورهای غیرغربی و قدرت‌های نوظهور باید در تصمیم‌گیری درباره بحران‌های بین‌المللی نقش بیشتری داشته باشند. بنابراین حضور فعال‌تر چین در پرونده‌های خاورمیانه می‌تواند بخشی از تلاش این کشور برای تثبیت جایگاه خود به عنوان یکی از بازیگران اصلی دیپلماسی جهانی باشد.

یادداشت

اکبرولی‌زاده

استاد دانشگاه تهران

تحولات اخیر در نشست سران بریکس در دهلی نو بار دیگر توجه‌ها را به نقش چین در تحولات خاورمیانه و آینده دیپلماسی منطقه‌ای معطوف کرده است. سخنان شی جین‌پینگ، رئیس‌جمهوری چین درباره ضرورت ایفای نقش فعال‌تر در تلاش‌های دیپلماتیک برای پایان دادن به جنگ و بحران در خاورمیانه، بار دیگر موضوع نقش چین در مدیریت بحران‌های منطقه‌ای را در کانون توجه قرار داده است. این موضع در شرایطی مطرح شده که تنش‌های منطقه‌ای ادامه دارد و اختلافات میان ایران و آمریکا همچنان یکی از مهم‌ترین عوامل تأثیرگذار بر امنیت خاورمیانه و روابط قدرت در منطقه است. اگرچه سخنان شی جین‌پینگ در نشست سران بریکس در دهلی نو مطرح شد، اهمیت آن را نمی‌توان صرفاً در چارچوب این نشست محدود کرد. آنچه اهمیت بیشتری دارد، نشانه‌هایی است که از تمایل چین برای ایفای نقش فعال‌تر در روندهای دیپلماتیک و کاهش تنش‌های بین‌المللی حکایت دارد.

البته میان اعلام آمادگی چین برای حمایت از تلاش‌های دیپلماتیک و پذیرش رسمی مسئولیت میانجیگری میان ایران و آمریکا تفاوت اساسی وجود دارد. آنچه تاکنون مطرح شده، به معنای آن نیست که پکن رسماً میانجیگری میان تهران و واشنگتن را برعهده گرفته است. با این حال، طرح موضوع نقش فعال‌تر در دیپلماسی خاورمیانه را می‌توان نشانه‌ای از آمادگی چین برای استفاده بیشتر از ظرفیت‌های سیاسی خود در مدیریت بحران دانست. بنابراین، مسأله اصلی این نیست که آیا چین اکنون میانجی ایران و آمریکا شده است یا نه، پرسش مهم‌تر این است که چرا پکن در چنین مقطعی به افزایش نقش دیپلماتیک خود علاقه‌مند شده، این نقش در صورت تحقق چه پیامدهایی

هشدار به آدرس اشتباه دادن

اسماعیل بقایی، سخنگوی وزارت امور خارجه ایران روز گذشته تأیید کرد عربستان درخواست کرده است نشست فعلاً برگزار نشود و تأکید کرد این ابتکار، فرصتی بود که ایران و عمان برای کشورهای منطقه فراهم کرده بودند. بقایی در این رابطه گفت: «انتظار می‌رفت کشورهای منطقه فرصت‌شناس باشند.» این موضع در عین حال، به اختلافی عمیق‌تر در محاسبات کشورهای منطقه اشاره دارد که بقایی کوشید آن را با رد نسبت دادن لغو نشست به تحولات جاری میان عربستان و یمن روشن‌تر کند.

سخنگوی وزارت امور خارجه هشدار

اسماعیل
بقایی: این
ابتکار، فرصتی
بود که ایران
و عمان برای
کشورهای
منطقه فراهم
کرده بودند.
بقایی در
این رابطه
گفت: «انتظار
می‌رفت
کشورهای
منطقه
فرصت‌شناس
باشند»

داد که نسبت دادن مسائل پیچیده منطقه‌ای به یک عامل مقطعی «آدرس اشتباه دادن» است، چراکه بحران یمن ریشه‌هایی طولانی‌مدت دارد و نمی‌توان مسائل آنباشته شده میان بازیگران منطقه را با تقلیل آنها به یک رخداد روزمره توضیح داد.

از همین منظر بود که موضع ایران درباره نقش خود در تحولات منطقه نیز بار دیگر از سوی سخنگوی وزارت خارجه تکرار شد.

بقایی تأکید کرد جمهوری اسلامی ایران همواره اعلام کرده و در عمل نیز نشان داده است که برای کمک به حل‌وفصل مسائل میان کشورهای منطقه آمادگی

تهران در تصمیمات یمنی‌ها مداخله‌ای ندارد

برش

سخنگوی وزارت امور خارجه در پاسخ به پرسشی درباره اینکه «با توجه به پیشروی انصارالله در ساحل دریای سرخ و رسیدن آن به جزیره پریم در باب‌المنذب، برخی کشورها این تحول را امتداد جنگ ایران می‌دانند، موضع ایران درباره تحولات باب‌المنذب چیست و آیا تهران نقشی در تصمیمات نظامی یمنی‌ها دارد.» گفت: «هیچ مداخله‌ای از سوی ایران در مباحث مرتبط با یمن وجود ندارد ولی ما به عنوان کشوری که وضعیت منطقه برایمان مهم است، می‌دانیم که برخی طرف‌ها از این اوضاع برای تشدید اختلافات و تفرقه بین کشورهای اسلامی سوءاستفاده می‌کنند و هم اینکه از این آب گل آلود سعی می‌کنند ماهی بگیرند.»

وی ادامه داد: «بیان صریح موضوع نباید به عنوان مداخله در این موضوع تلقی شود. اولاً خیلی روشن

است که یمنی‌ها خودشان برای خودشان تصمیم می‌گیرند. انصارالله یک طرف مستقل یمنی است و بر اساس مصالح و منافع خودشان، تصمیم‌هایی را که لازم می‌دانند اتخاذ می‌کنند.»

هنوز تا نقطه آغاز فاصله است

برای بحران‌های منطقه‌ای وجود دارد. این رویکرد با منافع اقتصادی چین، نیاز آن به ثبات محیط پیرامونی و تلاش این کشور برای افزایش نقش خود در نظام بین‌المللی سازگار است. اما در سطح دوم، هنوز نمی‌توان با اطمینان گفت که چین تصمیم گرفته است میانجیگری رسمی میان ایران و آمریکا را آغاز کند. چنین نتیجه‌ای نیازمند نشانه‌های روشن‌تری از پذیرش این نقش از سوی تهران و واشنگتن، شکل‌گیری یک کانال مشخص و ورود چین به یک فرآیند دیپلماتیک تعریف‌شده خواهد بود. در نتیجه، اهمیت موضع اخیر چین را نباید در این خلاصه کرد که پکن قرار است به سرعت جایگزین سایر میانجی‌ها شود یا مستقیماً اختلاف ایران و آمریکا را حل کند. اهمیت اصلی این تحول در آن است که چین به تدریج در حال تبدیل شدن به بازیگری است که می‌تواند در کنار قدرت اقتصادی، از ظرفیت‌های سیاسی و دیپلماتیک خود برای مدیریت بحران‌ها استفاده کند. برای ایران، این تحول می‌تواند یک ظرفیت مکمل برای دیپلماسی و کاهش تنش باشد، برای آمریکا، هم فرصتی برای جلوگیری از تشدید بحران و هم نشانه‌ای از افزایش نقش چین در منطقه، و برای خاورمیانه و نظام بین‌الملل نیز می‌تواند نشانه‌ای از حرکت تدریجی به سمت توزیع گسترده‌تر نقش‌ها در مدیریت بحران‌های جهانی باشد.

با این حال، اینکه این ظرفیت در نهایت به میانجیگری واقعی میان تهران و واشنگتن تبدیل شود یا در سطح حمایت سیاسی از گفت‌وگو و کاهش تنش باقی بماند، بیش از هر چیز به تحولات میدانی، اراده سیاسی ایران و آمریکا و آمادگی چین برای پذیرش هزینه‌ها و مسئولیت‌های چنین نقشی بستگی خواهد داشت.

برش

در این میان، یک پرسش اساسی همچنان باقی می‌ماند و آن اینکه، آیا سخنان اخیر رئیس‌جمهوری چین را باید نشانه آغاز یک میانجیگری جدی میان ایران و آمریکا دانست. پاسخ در شرایط کنونی باید محتاطانه باشد. شواهد موجود از افزایش علاقه چین به ایفای نقش فعال‌تر در حمایت از راه‌حل‌های سیاسی و کاهش تنش در خاورمیانه حکایت دارد، اما هنوز فاصله قابل توجهی میان این موضع و اتخاذ یک فرآیند رسمی میانجیگری وجود دارد. میانجیگری مؤثر تنها با اعلام آمادگی یک قدرت ثالث آغاز نمی‌شود، طرف‌های اصلی نیز باید چنین نقشی را بپذیرند و درباره چارچوب، موضوعات و سطح دخالت میانجی به توافق برسند. در مورد ایران و آمریکا، پیچیدگی اختلافات و سطح بی‌اعتمادی موجود، این مسأله را دشوارتر می‌کند. از سوی دیگر، چین نیز احتمالاً بدون محاسبه دقیق هزینه‌ها و منافع وارد چنین فرآیندی نخواهد شد. میانجیگری در یک مناقشه پیچیده می‌تواند اعتبار دیپلماتیک چین را افزایش دهد، اما در صورت شکست نیز ممکن است هزینه سیاسی برای پکن ایجاد کند. علاوه بر این، چین باید میان روابط خود با ایران، تعاملاتش با آمریکا و منافع اقتصادی گسترده‌تر خود در منطقه تعادل برقرار کند. همین ملاحظات احتمالاً باعث می‌شود پکن در کوتاه‌مدت از ورود شتاب‌زده به یک میانجیگری رسمی خودداری کند و بیشتر بر کاهش تنش، حمایت از گفت‌وگو و منطقه نزدیک‌تر شود، زمینه‌های سیاسی برای مذاکره تمرکز داشته باشد.

از این منظر، جدی بودن رویکرد چین را باید در دو سطح از یکدیگر تفکیک کرد. در سطح اول، نشانه‌های قابل توجهی از جدیت پکن در افزایش نقش دیپلماتیک خود و حمایت از راه‌حل‌های سیاسی

بود یا پکن منافع خود را برای حمایت از ایران خواهد گذاشت. چین در هرگونه نقش آفرینی احتمالی، منافع اقتصادی، امنیت انرژی، روابط خود با آمریکا و جایگاه بین‌المللی‌اش را در نظر خواهد گرفت. بنابراین ایران باید هرگونه نقش احتمالی چین را نه به عنوان جایگزینی برای دیپلماسی مستقیم خود، بلکه به عنوان یکی از ظرفیت‌های مکمل سیاست خارجی مورد توجه قرار دهد. استفاده مؤثر از چنین ظرفیتی مستلزم آن است که تهران با حفظ استقلال تصمیم‌گیری، از ظرفیت روابط خود با چین برای تقویت مسیرهای دیپلماتیک و کاهش هزینه‌های ناشی از تشدید تنش استفاده کند.

رقابت پکن و واشنگتن در سایه بحران ایران

برای آمریکا نیز ورود فعال‌تر چین به بحران ایران و آمریکا می‌تواند پیامدهای متفاوتی داشته باشد. از یک سو، واشنگتن ممکن است از نقش کشوری که امکان ارتباط با تهران را دارد برای کاهش خطر تشدید بحران استقبال کند، بویژه اگر این نقش به محدود کردن درگیری و باز کردن مسیر گفت‌وگو کمک کند. از سوی دیگر، افزایش نقش چین در یکی از حساس‌ترین پرونده‌های امنیتی خاورمیانه می‌تواند از نگاه آمریکا با نگرانی‌های ژئوپلیتیکی همراه باشد. رقابت راهبردی واشنگتن و پکن باعث می‌شود که هرگونه افزایش نفوذ سیاسی چین در خاورمیانه صرفاً به عنوان یک اقدام دیپلماتیک بی‌طرفانه دیده نشود. بنابراین، واکنش آمریکا به نقش احتمالی چین به میزان زیادی به نوع نقش آفرینی پکن بستگی خواهد داشت، هرچه این نقش بیشتر بر کاهش تنش و تسهیل گفت‌وگو متمرکز باشد، احتمال پذیرش آن بیشتر است و هرچه به رقابت مستقیم با نقش آمریکا در منطقه نزدیک‌تر شود، حساسیت واشنگتن افزایش خواهد یافت. از منظر منطقه‌ای نیز افزایش نقش چین می‌تواند تأثیر قابل ملاحظه‌ای برای طرف‌های درگیر داشته باشد. خاورمیانه در سال‌های اخیر شاهد افزایش رقابت میان قدرت‌های بزرگ و در عین حال تلاش کشورهای منطقه برای متنوع کردن روابط خارجی خود بوده است. حضور فعال‌تر چین می‌تواند به کشورهای منطقه نشان دهد که برای مدیریت بحران‌ها فقط به یک مرکز قدرت یا یک چارچوب دیپلماتیک وابسته نیستند. این تحول ممکن است به تقویت چندجانبه‌گرایی و افزایش نقش قدرت‌های آسیایی در مسائل امنیتی منطقه کمک کند. در عین حال، اگر رقابت میان چین و آمریکا در خاورمیانه تشدید شود، حضور بیشتر پکن می‌تواند به یکی دیگر از عرصه‌های رقابت قدرت‌های بزرگ تبدیل شود. بنابراین، اثر منطقه‌ای نقش چین به این بستگی دارد که آیا پکن خود را بیشتر به عنوان تسهیل‌کننده گفت‌وگو

آگهی فراخوان مناقصه عمومی دومرحله‌ای

مناقصه شماره PIDIDC-1405/399
مجتمع پتروشیمی ارغوان گستر ایلام

شرکت پتروشیمی ارغوان گستر ایلام (سهامی عام) در نظر دارد به منظور خرید ۶۰ هزار تخته جامبو یک یک تنی مورد نیاز مجتمع خود به شرح زیر نسبت به برگزاری مناقصه عمومی دو مرحله‌ای و عقد قرارداد با یک شرکت واجد شرایط اقدام نماید.

۱. موضوع مناقصه: خرید ۶۰ هزار تخته جامبو یک تنی

۲. مدت اجرای موضوع مناقصه: ۶ ماه

۳. مبلغ برآوردی موضوع مناقصه: ۱,۲۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال

۴. مبلغ تضمین شرکت در مناقصه: ۶۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال

۵. انواع تضمین‌های معتبر برای شرکت در مناقصه:

۵-۱. ضمانت‌نامه بانکی

۵-۲. واریز به حساب اعلام شده در اسناد مناقصه

۶. مهلت و نحوه دریافت اسناد مناقصه:

مهلت دریافت اسناد مناقصه: تا ساعت ۱۵ مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۲۱

متقاضیان واجد شرایط برای دریافت اسناد مناقصه، با ارسال نامه اعلام آمادگی (شامل نام شرکت، شماره تماس و آدرس رايانامه) به آدرس agpic.com@pididc.com اقدام نمایند. اسناد مناقصه پس از داخلی ۴۲۵ تماس حاصل فرمایید.

سه شنبه ۲۴ شهریور ۱۴۰۵ ● شماره ۹۱۳۳

irannewspapper ● irannewspaper ●

اکنونمیست تحلیل کرد؛ چرا پیشروی انصارالله در یمن به موفقیت رسید؟

شطرنج مقاومت در دریای سرخ

ترجمه

که روزانه تا ۷ میلیون بشکه نفت را به بنادر عربستان در دریای سرخ منتقل می کند. پس از حمله، این خط لوله «به عنوان یک اقدام احتیاطی» تعطیل شد. عربستان سعودی نیست؛ بلکه اهرم فشار جدیدی در اختیار تهران قرار می دهد، زیراامتحان ایران کنترل خود بریک آبراه حیاتی دیگر را تقویت کرده اند. در پی این پیشروی ها قیمت نفت برنت تا ۱۰۸ دلار در هر بشکه افزایش یافت. میانگین ملی قیمت گازوئیل در آمریکا نیز روز جمعه برای اولین بار در تاریخ از ۶ دلار به ازای هر گالن عبور کرد؛ رقمی که از حدود ۵.۸۵ دلار یک هفته پیش بیشتر و حدود ۶۰ درصد بالاتر از ۳.۷۱ دلاری است که رانندگان یک سال پیش پرداخت می کردند. بنزین نیز پس از ثبت رکورد در تعطیلات آخر هفته، اکنون به طور متوسط ۴.۲۲ دلار برای هر گالن قیمت دارد.

جنگ داخلی یمن در سال ۲۰۱۴ آغاز شد؛ زمانی که نیروهای انصارالله از مناطق کوهستانی شمال به سمت جنوب پیشروی کردند و شهرهای مهمی را به تصرف خود درآوردند. در ادامه، ائتلافی به رهبری عربستان سعودی در سال ۲۰۱۵ وارد جنگ

شد. جنگ در نهایت به بن بست کشیده شد و خطوط مقدم از زمان آتش بس سال ۲۰۲۲ تقریباً ثابت مانده بود؛ تا اینکه حمله آمریکا علیه ایران، وضعیت موجود را برهم زد. در ماه ژوئیه، جنگنده های سعودی فرودگاه صنعا را بمباران کردند تا مانع ورود یک هواپیمای غیرنظامی ایرانی شوند. چند روز بعد، انصارالله اعلام کرد کشتیرانی عربستان در دریای سرخ را محاصره می کند. آنها همچنین حملات موشکی به شهرهای عربستان را که چند سال متوقف شده بود، از سر گرفتند. بازگشت به یک جنگ جدی اجتناب ناپذیر به نظر می رسید و روشن بود که انصارالله تلاش خواهد کرد مناطق ساحلی یمن در دریای سرخ را تصرف کند. در نهایت، این اتفاق افتاد، عربستان و متدانش غافلگیر شدند. گروه های مخالف انصارالله اکنون به طور متوسط ۴.۲۲ دلار برای هر گالن قیمت دارد.

جنگ داخلی یمن در سال ۲۰۱۴ آغاز شد؛ زمانی که نیروهای انصارالله از مناطق کوهستانی شمال به سمت جنوب پیشروی کردند و شهرهای مهمی را به تصرف خود درآوردند. در ادامه، ائتلافی به رهبری عربستان سعودی در سال ۲۰۱۵ وارد جنگ

چین با نادیده گرفتن تحریم های ایران، نظم حقوقی آمریکا را به چالش می کشد

ژئو حقوق؛ سلاح جدید پکن علیه واشنگتن

وقتی پکن به شرکت های چین دستور می دهد از تحریم آمریکا علیه پالایشگاه های مرتبط با نفت ایران تبعیت نکنند در واقع فقط دربارۀ نفت تصمیم نمی گیرند. پکن در حال ادعای بزرگ تر است. این چین است که تعیین می کند شرکت چینی از چه قانونی تبعیت کند. از این منظر، تحریم نفت ایران به یک نقطه عطف در یک نبرد بسیار بزرگ تر تبدیل می شود؛ نبرد بر سر حاکمیت صلاحیتی.

بر دولت های مستقل و شرکت های غیرآمریکایی، پکن را با واقعیتی جدید روبه رو کرد: شرکت ها، بانک ها و شهروندان چینی به طور فزاینده ای در معرض فشارهای ناشی از اعمال قوانین کشورهای خارجی، عمدتاً ناشی از اجرای قوانین آمریکا قرار داشتند.

تحریم هواوی، فشار بر ZTE، محدودیت های صادرات فناوری، پرونده های قضایی بین المللی و استفاده آمریکا از قوانین خود در موضوعات فراسرزمینی، همگی برای پکن یک پیام روشن داشتند: قدرت اقتصادی بدون قدرت حقوقی، ناقص است و برای مقابله با این قدرت حقوقی غیرقانونی آمریکا، باید چاره ای اندیشید. به همین منظور، از حدود یک دهه پیش، چین پروژه ای گسترده را آغاز کرد که در ادبیات رسمی این کشور با عنوان حکمرانی قانون محور مرتبط با امور خارجی شناخته می شود. این مفهوم یک پروژه جامع است. چین می خواهد وکلای تربیت کند تا حقوق آمریکا را رویا را بشناسند. می خواهد شرکت های چینی بتوانند در دادگاه های خارجی از خود دفاع کنند. می خواهد در پرونده های بین المللی، استدلال های حقوقی چین به زبان حقوقی قابل فهم برای مخاطبان خارجی ارائه شود. می خواهد دادگاه ها و مراکز داری خود را به گزینۀ هایی در برابر لندن، نیویورک، پاریس و سنگاپور تبدیل کند و در سطحی بالاتر، می خواهد خود در نوشتن قواعد آینده جهان نقش داشته باشد.

از زمان روی کار آمدن شی جین پینگ، چین سرمایه گذاری گسترده ای در آموزش بین المللی سازماندهی کرد؛ شبکه های حقوقی چین به زبان حقوقی قابل فهم برای مخاطبان خارجی ارائه شود. می خواهد دادگاه ها و مراکز داری خود را به گزینۀ هایی در برابر لندن، نیویورک، پاریس و سنگاپور تبدیل کند و در سطحی بالاتر، می خواهد خود در نوشتن قواعد آینده جهان نقش داشته باشد. از زمان روی کار آمدن شی جین پینگ، چین سرمایه گذاری گسترده ای در آموزش بین المللی سازماندهی کرد؛ شبکه های حقوقی چین به زبان حقوقی قابل فهم برای مخاطبان خارجی ارائه شود. می خواهد دادگاه ها و مراکز داری خود را به گزینۀ هایی در برابر لندن، نیویورک، پاریس و سنگاپور تبدیل کند و در سطحی بالاتر، می خواهد خود در نوشتن قواعد آینده جهان نقش داشته باشد.

تحریم آمریکا علیه پالایشگاه های مرتبط

ولیعهد عربستان، از حملات هوایی علیه انصارالله خودداری کرده است. حتی اگر او نظرش را تغییر دهد، توانایی های نظامی آمریکا تحت فشار قرار خواهد گرفت. یک عملیات طولانی احتمالاً مستلزم انتقال یکی از دو گروه ناو هواپیمابر است که در نزدیکی تنگه هرمز مستقر هستند. چنین اقدامی موقعیت آمریکا در منطقه را بیش از پیش تضعیف خواهد کرد. احتمالاً هدف بعدی انصارالله، تگز، شهری کوهستانی باشد که بخش بزرگی از جنگ در محاصره بود، و مؤرب؛ مرکز صنعت نفت و گاز یمن. در این میان، احتمالاً قیمت نفت افزایش خواهد یافت. حتی پیش از حمله اخیر، حضور انصارالله باعث شده بود کشتی ها از باب المندب دوری کنند. بر اساس داده های شرکت کپلر، عربستان فراتر از ابزار همدردی و آرزوی موفقیت برای این کشور ارائه نکرده اند. دونالد ترامپ، رئیس جمهوری آمریکا، با وجود درخواست های شخصی محمد بن سلمان،

تحریم آمریکا علیه پالایشگاه های مرتبط

آزمون دشوار عربستان و متحدانش

تصرف سواحل دریای سرخ یمن توسط انصارالله در حال تغییر موازنه قدرت در خلیج فارس نیز هست؛ تحولی که دست ایران را تقویت کرده و عربستان سعودی و کشورهای همسایه آن را با انتخابی دشوار روبه رو کرده است یعنی پذیرش هزینه های فزاینده یا تلاش برای رسیدن به توافق با تهران. به گزارش روتنر، انصارالله با ایجاد موضعی مسلط بر باب المندب، یکی از مهمترین مسیرهای کشتیرانی جهان، یک نقطه فشار جدید ایجاد کرده است؛ نقطه ای که اکنون صادرات نفت عربستان را که پس از بسته شدن تنگه هرمز به مسیرهای دیگری منتقل شده اند، تهدید می کند. بر اساس ارزیابی مقام های منطقه ای و تحلیلگران، محاسبه روشن است: ایران و یمن با تحت فشار قرار دادن کشتیرانی در دریای سرخ، همزمان با تنگ تر شدن مسیر هرمز، می توانند قیمت نفت را افزایش دهند و به تورم دامن بزنند و در عین حال، امید کشورهای منطقه به اکتا به واشنگتن برای حل بحران را کاهش دهند. در همین رابطه الکس واتانکا از مؤسسه خاورمیانه گت، پرسش پیش روی کشورهای خلیج فارس این است که چگونه از منافع خود محافظت کنند و از درگیری ای که واشنگتن نمی تواند از آن خارج شود، جان سالم به در بزنند. این وضعیت می تواند آنها را به سمت دیپلماسی موازی با تهران و در گذر زمان، به سوی یک راهبرد امنیتی گسترده تر سوق دهد که کمتر از گذشته به آمریکا متکی باشد. او گفت: «کشورهای خلیج فارس دارند این واقعیت اساسی را در نظر می گیرند که ممکن است مجبور شوند، چه به مذاق آمریکا خوش بیاید چه نباید، خودشان با ایرانی ها به توافق برسند؛ زیرا آمریکا نمی تواند آنها را از این باتلاق بیرون ببرد».

آرون دیوید میلر، مذاکره کننده پیشین آمریکا هم گفت: «انصارالله می تواند از جغرافیا به عنوان یک سلاح استفاده کرده و تأثیری چشمگیر بر اقتصاد بین المللی و اقتصاد جهانی نفت بگذارد.»

یک مقام منطقه ای نیز گفت، پیشروی انصارالله، آخرین گام در چارچوب راهبردی حساب شده در منطقه است. این مقام افزود: «برای ایران، این یک بازی شطرنج است. آنها از پیش برای گام بعدی برنامه ریزی می کنند و همه اهرم های خود را به طور همزمان فعال نمی کنند.»

تحریم آمریکا علیه پالایشگاه های مرتبط

تحریم آمریکا علیه پالایشگاه های مرتبط

تحریم آمریکا علیه پالایشگاه های مرتبط

تحریم آمریکا علیه پالایشگاه های مرتبط

تحریم آمریکا علیه پالایشگاه های مرتبط

تحریم آمریکا علیه پالایشگاه های مرتبط

تحریم آمریکا علیه پالایشگاه های مرتبط

تحریم آمریکا علیه پالایشگاه های مرتبط

تحریم آمریکا علیه پالایشگاه های مرتبط

تحریم آمریکا علیه پالایشگاه های مرتبط

تحریم آمریکا علیه پالایشگاه های مرتبط

تحریم آمریکا علیه پالایشگاه های مرتبط

تحریم آمریکا علیه پالایشگاه های مرتبط

تحریم آمریکا علیه پالایشگاه های مرتبط

تحریم آمریکا علیه پالایشگاه های مرتبط

تحریم آمریکا علیه پالایشگاه های مرتبط

تحریم آمریکا علیه پالایشگاه های مرتبط

تحریم آمریکا علیه پالایشگاه های مرتبط

تحریم آمریکا علیه پالایشگاه های مرتبط

تحریم آمریکا علیه پالایشگاه های مرتبط

تحریم آمریکا علیه پالایشگاه های مرتبط

تحریم آمریکا علیه پالایشگاه های مرتبط

تحریم آمریکا علیه پالایشگاه های مرتبط

تحریم آمریکا علیه پالایشگاه های مرتبط

تحریم آمریکا علیه پالایشگاه های مرتبط

تحریم آمریکا علیه پالایشگاه های مرتبط

تحریم آمریکا علیه پالایشگاه های مرتبط

تحریم آمریکا علیه پالایشگاه های مرتبط

تحریم آمریکا علیه پالایشگاه های مرتبط

تحریم آمریکا علیه پالایشگاه های مرتبط

تحریم آمریکا علیه پالایشگاه های مرتبط

تحریم آمریکا علیه پالایشگاه های مرتبط

تحریم آمریکا علیه پالایشگاه های مرتبط

تحریم آمریکا علیه پالایشگاه های مرتبط

تحریم آمریکا علیه پالایشگاه های مرتبط

تحریم آمریکا علیه پالایشگاه های مرتبط

تحریم آمریکا علیه پالایشگاه های مرتبط

تحریم آمریکا علیه پالایشگاه های مرتبط

تحریم آمریکا علیه پالایشگاه های مرتبط

تحریم آمریکا علیه پالایشگاه های مرتبط

تحریم آمریکا علیه پالایشگاه های مرتبط

تحریم آمریکا علیه پالایشگاه های مرتبط

تحریم آمریکا علیه پالایشگاه های مرتبط

تحریم آمریکا علیه پالایشگاه های مرتبط

تحریم آمریکا علیه پالایشگاه های مرتبط

تحریم آمریکا علیه پالایشگاه های مرتبط

تحریم آمریکا علیه پالایشگاه های مرتبط

تحریم آمریکا علیه پالایشگاه های مرتبط

تحریم آمریکا علیه پالایشگاه های مرتبط

بدون روتوش

محمد محسن فایضی

کارشناس مسائل فلسطینی

سی و سه سال پس از توافق اسلو

در سپتامبر ۱۹۹۳، اولین توافق رسمی میان اسرائیل و سازمان آزادی بخش فلسطین امضا شد. این توافق توسط یاسر عرفات، رهبر سازمان آزادی بخش فلسطین و اسحاق رابین، نخست وزیر اسرائیل، در حضور بیل کلینتون، رئیس جمهوری آمریکا، در محوطه کاخ سفید امضا شد. نام رسمی این توافق، «اعلامیه اصول درباره ترتیبات حکومت موقت خودگردان» بود؛ اما چون مذاکرات محرمانه ای که به توافق انجامید در شهر اسلو، پایتخت نروژ، برگزار شده بود، این توافق به نام «اسلو» مشهور شد. برخلاف تصور عمومی و همان طور که از نام آن نیز پیداست، اسلو یک توافق صلح نهایی نبود؛ بلکه یک چارچوب انتقالی پنج ساله بود که قرار بود مقدمات تشکیل دولت فلسطینی در کرانه باختری و نوار غزه را فراهم کند. بر اساس این توافق، تشکیلات خودگردان فلسطین ایجاد شد تا در دوره انتقالی، بخشی از امور فلسطینی ها را اداره کند و پس از آن، مذاکرات درباره مسائل اصلی و نهایی آغاز شود؛ مسائلی مانند مرزهای دولت فلسطینی، وضعیت قدس، امنیت، شهرک های اسرائیلی، آوارگان فلسطینی و سایر اختلافات اساسی. در این دوره پنج ساله، فلسطینی ها دارای نیروی پولیس و ساختارهای امنیتی می شدند، اما حق تشکیل ارتش مستقل نداشتند. همچنین بخش مهمی از امور اقتصادی، بودجه، رفت و آمد، مرزها و روابط خارجی همچنان تحت محدودیت ها و نظارت اسرائیل باقی می ماند. در ادامه نیز کرانه باختری در توافق اسلو ۲ به سه منطقه A، B و C تقسیم شد؛ تقسیم بندی ای که در عمل بیش از ۶۰ درصد از کرانه را تحت کنترل اسرائیلی ها باقی گذاشت. همزمان قرار بود اسرائیل به تدریج از بخش هایی از کرانه باختری و نوار غزه عقب نشینی کند تا در نهایت زمینه برای شکل گیری یک دولت فلسطینی در کنار اسرائیل فراهم شود. اما یکی از مهم ترین موانع اجرای اسلو، از داخل خود اسرائیل شکل گرفت. اسحاق رابین، نخست وزیر اسرائیل، به دلیل به رسمیت شناختن سازمان آزادی بخش فلسطین، با فلسطینی ها و امضای توافق اسلو، با مخالفت شدید جریان های راست گرا و مذهبی اسرائیل روبه رو شد و سرانجام در سال ۱۹۹۵ توسط یک یهودی افراطی به نام ایگال امیر تورر شد. عرفات هم سال ۲۰۰۴ در مرگی مشکوک ترور شد. به این ترتیب، دو چهره اصلی توافق و برنده مدال صلح ۱۹۹۴ پیش از آنکه این روند به یک توافق نهایی صلح منجر شود، حذف شدند. در سال ۲۰۰۰، با شکست مذاکرات نهایی در کمپ دیوید و آغاز انتفاضه دوم، در عمل روند اسلو وارد مرحله فروپاشی شد و یاسر عرفات نیز بیش از گذشته از مسیر مذاکرات اسلو فاصله گرفت. با این حال اسلو، توافقی که قرار بود تنها یک چارچوب پنج ساله و موقت باشد، هنوز بخش مهمی از ساختار سیاسی و امنیتی رابطه اسرائیل و فلسطینی ها را شکل می دهد. در تمام این سال ها، از مواضع نتانیاهو در سال ۲۰۰۱ تا مواضع صریح اسموتریچ و بن گویر در سال ۲۰۲۴، جریان هایی در اسرائیل خواستار لغو اسلو بوده اند؛ اما در عمل، ساختارهایی که اسلو ایجاد کرد، از جمله تشکیلات خودگردان و تقسیم بندی مناطق کرانه باختری، همچنان پابرجا مانده اند. از این منظر، می توان گفت اسلو اگرچه به یک توافق صلح نهایی نرسید، اما یک نظم سیاسی جدید در سرزمین های فلسطینی ایجاد کرد تا بر بستر آن هم پویست ها بتوانند فلسطینی ها را بالاخص در کرانه کنترل کنند. نوار غزه از سال ۲۰۰۵ با خروج اسرائیل از این بازگه و تسلط مقاومت حماس بر آن سرنوشت متفاوت تری را تجربه کرد.

جدید، قدرت فقط به معنای توانایی کنترل قلمرو نیست؛ بلکه به معنای توانایی تعیین قواعدی است که رفتار دیگران را شکل می دهند. تحریم آمریکا، مقررات مسدودکننده چین، کنترل صادرات تراشه، محدودیت صادرات عناصر نادر خاکی، تحقیقات ضدایرانه ای اروپا و جنگ بر سر صلاحیت دادگاه ها، همگی اجزای یک تحول بزرگ تر هستند. گویی جهان از نظمی که در آن یک کشور ادعای مرکزیت حقوقی مسلط را داشت، به سمت جهانی حرکت می کند که در آن چند قدرت بزرگ می کوشند قلمروهای حقوقی رقیب ایجاد کنند.

برای ایران، اهمیت این تحول تنها در امکان فروش نفت به چین خلاصه نمی شود. اهمیت واقعی در این است که ایران به یکی از نقاط برخورد میان دو معنای حقوقی و اقتصادی تبدیل شده است: معماری تحریم و صلاحیت فراسرزمینی آمریکا از یک سو و معماری مقاومت حقوقی چین از سوی دیگر. بنابراین، دستور یکن به شرکت های چینی برای بی اعتنایی به تحریم های آمریکا علیه پالایشگاه های مرتبط با نفت ایران، یک تصمیم صرفاً تجاری نیست، این اقدام حامل یک پیام ژئواکونومیک بسیار بزرگ تر است؛ چینی نمی خواهد فقط در بازار جهانی سهم بیشتری داشته باشد؛ می خواهد در تعیین قوانینی که بر بازار جهانی حکومت می کند نیز نقش داشته باشد و شاید مهم ترین تحول رقابت آمریکا و چین دیگر فقط رقابت بر سر اینکه چه کسی تراشه بیشتری تولید می کند، نفت بیشتری می خرد یا ناوگان بزرگ تری دارد نیست. شواهد برشمرده، نشان می دهد رقابت وارد مرحله ای شده که در آن قدرت های بزرگ برای تصاحب محدودیت های سایبری، فهرست نهادهای و کنترل دسترسی به مواد استراتژیک استفاده می کند. قدرت چین در این حوزه بویژه در زمینه تأمین امنیت پیدای می کند. برای مثال، کنترل چین بر بخش هایی از زنجیره مواد معدنی حیاتی و عناصر نادر خاکی به این کشور امکان می دهد قانون را با قدرت اقتصادی ترکیب کند.

فرارسیدن عصر ژئو حقوق

اگر قرن بیستم، قرن ژئوپلیتیک نفت و قدرت نظامی بود و دهه های آغازین قرن بیست و یکم را ژئواکونومی فناوری، انرژی و زنجیره تأمین تعریف شد، اکنون می توان یک مفهوم دیگر را هم جدی گرفت: ژئو حقوق. در این نظم احتمالی

می شود. در این وضعیت، تحریم های آمریکا ممکن است با قانون مسدودکننده چین روبه رو شوند؛ محدودیت فناوری آمریکا با کنترل صادرات چین پاسخ داده شود و یک پرونده قضایی غربی با طرح دعوا در دادگاه یا مرکز داری دیگری ختنی یا پیچیده شود. نتیجه، حرکت تدریجی جهان به سمت یک نظم حقوقی چندمرکزی است.

جهان شمول سازی قانون چین

پروژه چین تنها دفاع در برابر قوانین آمریکا نیست، پکن به تدریج درحال توسعه ابزارهایی برای اعمال تأثیر متقابل بر بازیگران خارجی نیز هست. و حقوقی این کشور برای اعمال فشار ژئوپلیتیک بوده اند. اما شبکه تحریم ها تنها شرکت های ایرانی را هدف قرار نمی داد؛ بلکه هر بانک، شرکت بیمه، کشتیرانی، پالایشگاه یا معامله گری که با اقتصاد ایران ارتباط داشت در معرض خطر قرار می داد. این سازوکار برپایه ویژگی معروف «تحریم های ثانویه» عمل می کند. واشنگتن لازم نبود مستقیماً همه بازیگران جهان را کنترل کند. کافی بود هزینه ارتباط آنها با نظام اقتصادی آمریکا را آن قدر بالا ببرد تا داوطلبانه از ایران فاصله بگیرند. اما اگر چین بتواند به شرکت های خود تضمین دهد که در برابر بخشی از این فشارها از آنان حمایت حقوقی و اقتصادی خواهد کرد، معادله تغییر می کند. این به معنای پایان تأثیر تحریم های آمریکا نیست؛ به معنای افزایش هزینه اعمال آن است. تحریم زمانی بیشترین کارایی را دارد که بازیگران هدف، فقط یک نظام حقوقی مداخله گر را پیش روی خود ببینند؛ اما اگر یک شرکت بتواند میان چند نظام حقوقی مانور دهد، جهان وارد وضعیت تازه ای

تحریم آمریکا علیه پالایشگاه های مرتبط

اخیراً مواردی درباره پیوستن برخی همسایگان شمالی به تحریم‌های آمریکا و ممنوعیت عبور بار روسیه از مسیر ایران مطرح شده، آیا چنین موضوعی صحت دارد؟

خیر، در حال حاضر هیچ موضوع رسمی در این زمینه وجود ندارد. تجارت همچنان در حال انجام است و مرزها فعال هستند. برای نمونه، اخیراً ترانزیت درخواست کرده است که امکان استفاده از پروانه‌های تردد و حمل و نقل طرف به طرفی پیدا کند تا ناگهان مربوطه بتواند وارد کشور شود و حمل بار را انجام دهد. متقابلاً ایران نیز درخواست‌هایی را از طرف ترانزیت مطرح کرده است. بنابراین تجارت با کشورهای منطقه در جریان است و مرزها فعال هستند. بخشی از اخباری که در این زمینه منتشر می‌شود، ممکن است از این رویه برخی رسانه‌ها با اهداف خاص مطرح شود و باعث ایجاد حساسیت و نگرانی در میان فعالان اقتصادی و صاحبان بار باشد. اما در حال حاضر هیچ ممنوعیت رسمی برای ترانزیت بار روسیه از مسیر ایران اعلام نشده است و تجارت میان ایران و کشورهای منطقه همچنان ادامه دارد.

[illegible]

آیا نگرانی فقط کاهش درآمدی است؟

خیر، مسئله مهمتر از درآمد، حفظ جایگاه ایران در کردیوهای منطقه‌ای است.

یکی از مهم‌ترین مسیریهای انرژی است کشور، مسیریهای منتهی به بنادر جنوبی بود. بخش قابل توجهی از کالا، از بنادر وارد کشور می‌شد و از طریق جاده یا ریل به کشورهای دیگر منتقل می‌شد و با بالعکس، بار کشورهای دیگر از مسیر ایران به بنادر منتقل می‌شد.

و واقع، ترازیت علاوه بر درآمد ارزی یک مزیت راهبردی برای کشور ایجاد می‌کند. ارزی که از این مسیر وارد کشور می‌شود امتیاز زیادی دارد، اما وابستگی کشورها به منطقه به مسیریهای انرژی ایران ارزش راهبردی بالاتر از دارد. نگرانی اساسی این است که اگر کاهش ترازیت ادامه پیدا کند، کشورهای دیگر به فکر مسیریهای جایگزین بيفتند.

حاضر حاضر نیز احداث دربارۀ تلاش برخی کشورهای منطقه برای آنتایش مسیریهای دیگر و کاهش وابستگی به مسیر ایران مطرح است. کشورهای همسایه و کشورهای عربی نیز هر کدام تلاش می‌کنند به نوعی وابستگی خود به مسیریهای موجود کاهش دهند به همین دلیل تلاش می‌کنند مسیریهای مختلف را فعال نگه داریم. برای نمونه، مسیر پاکستان اکنون فعال شده و عبور قابل توجهی از بار پاکستان از این مسیر می‌کند و به سمت آسیای میانه و ترکیه می‌رود، اما چین بارها هنوز به اندازه‌ای نیست که بتواند کاهش ایجاد شده در مسیر مسیریها را جبران کند.

برای جذب بار بیشتر و بازگرداندن صاحبان بار خارجی چه برنامه‌ای

دلیل شرایط موجود و مشکلاتی که در ارتباط با تجارت و مرزی پاکستان و افغانستان ایجاد شده، بهارهی که پیش از این در پاکستان حضور ایران شده است، این اتفاق را می‌چشم به‌پیش ایران که فرصت مناسبی می‌شود، اما ورود گاه‌گاهی حجم زیادی از بارهای به کشور باعث شده شرایط ترافیک در آنجا به توجه به ترانزیت‌ها، در یک مقطع کوتاه نتواند پاسخگوی تمام این تقاضا باشد.

عامل مهم نیز مربوط به مرز مرزهای پاکستان است. مسوول مسائل امنیتی در مرزهای پاکستان وجود دارد و دولت پاکستان پذیرش کامیون‌ها در مرز میرجاوه را در سطح بسیار محدودی انجام می‌دهد. در نتیجه، راپار و کامیون‌های که به‌دست میرجاوه عبور کنند، به سمت سایر مرزها، به‌خصوص ریمدان، سرریز شده‌اند.

بنابراین، به عامل اصلی در ایجاد مشکلات شدید در حمل‌ونقل نقش دارند: افزایش تقاضای پاکستان برای انرژی و گاز، انتقال بخشی از بار ترانزیتی پاکستان به مسیر ایران و محدودیت پذیرش در مرز میرجاوه.

هدف‌گذاری کشور برای ترانزیت در حلقه‌ای چه میزان است و جنگ چه تأثیری بر تحقق این هدف گذاشته است؟

[illegible]

در حال حاضر تقاضای بسیار شدیدی برای انتقال گاز به پاکستان وجود دارد و حدود ۸۰ درصد ناوگان متوقف در مرز ریمدان مربوط به کامیون‌هایی است که در انتظار حمل کپسول‌های گاز هستند

گفت‌وگو با «ایران» اعلام کرد

افزایش تقاضا برای عبور کالا علت ازدحام کامیون‌ها در مرزها

افزایش بی سابقه صادرات گاز به پاکستان ترافیک مرز ریمدان را سنگین کرد

گفت و گو ●

سهیل یادگاری
گروه اقتصادی

با وجود آسیب‌پذیری برخی مسیرهای مواصلاتی، توقف فعالیت بنادر دریایی و موانع ناشی از جنگ، مرزهای جاده‌ای کشور همچنان فعال هستند و جریان صادرات و واردات از این مسیرها ادامه دارد. با این حال، انتقال بخشی از بار بنادر مسیرهای مواصلاتی به مرزهای جاده‌ای، افزایش تقاضا و محدودیت پذیرش در برخی مرزها، موجب ایجاد صف و تأخیر در ترانزیت و حمل‌ونقل بین‌الملل شده است. سیاحت‌محلی حسینی، مدیرکل دفتر ترانزیت و حمل‌ونقل بین‌الملل سازمان راهداری در گفت‌وگو با ایرآن، از برنامه‌های جدید برای تسهیل عبور کالا و تقویت کربردهای جایگزین خبر داده است.

آخرین وضعیت انتقال بار و ترانزیت در کشور چگونه است؟ آیا جنگ تحمیلی می‌تواند چاه‌های یا کندی این روند شده است؟

در حال حاضر جریان ترانزیت و عبور و مرور در مبادی مرزی جاده‌های مسدود شده و بارها با یانگی از سوی کشورهای مقابل برای توقف ترانزیت مواجه نیستیم. البته در برخی مرزها افزایش مسافرها و وسایع را شاهد هستیم که دلیل اصلی آن افزایش تقاضا برای عبور از مرزهاست.

با توجه به پیشروی موجود، بخشی از بار صادراتی به بخش‌های بارراندی کشور که در شمال‌غربی از مسیر بنادر جابه‌جا می‌شود، اکنون به سمت مرزهای جاده‌ای هدایت شده است. به همین دلیل، در حالی که

متوقف یا کاهش یافته و جریان ترانزیت نیز کاهش پیدا کرده، اما تردد در مرزهای جاده‌ای رشد یافته است و در پنج ماهه امسال، بارهای صادراتی نزدیک به ۱۰ درصد نسبت به مدت مشابه سال گذشته رشد داشته و بارهای وارداتی از مرزهای جاده‌ای نیز حدود ۳۲ درصد افزایش یافته است. این آمار نشان می‌دهد تقاضا برای عبور کالا از مرزهای جاده‌ای افزایش پیدا کرده و همین افزایش تقاضا در برخی موارد موجب شلوغی و تشکیل صف شده است.

کدام مرزها در شرایط فعلی با
آفریقای تقاضا همبسته هستند؟

در حال حاضر در برخی مرزها، به‌ویژه
مرزهای پاکستان و ترکیه، تقاضای قابل
توجهی وجود دارد. تجارت با عراق و برخی
کشورهای دیگر مانند جمهوری آذربایجان
نیفتقدیرازند عادی خود را حفظ کرده
است.

هم‌راستا با پاکستان، هم‌برای ترانزیت از ایران
و هم‌برای انتقال کالاهای اساسی و سایر
اقلام مورد نیاز این کشور تقاضای زیادی
برای عبور کالا وجود دارد. بنابراین مرزهای
مربط با پاکستان در شرایط فعلی با حجم
قابل توجهی از دروازه‌های هند

در مورد مرز ترکیه، با توجه به اینکه پیش تر موضوع کاشی پذیرش کامیون‌ها مطرح شده بود، پذیرش مذاکراتی برای حل این مشکل انجام شده است؟

بله. در این زمینه دو مرحله نشست با طرف ترکیه‌ای برگزار شده است. در نتیجه این مذاکرات، وضعیت پذیرش نسبت به گذشته تا حدودی بهبود پیدا کرده است. در مقطعی میزان پذیرش کامیون‌ها به ۴۰۰ دستگاه در روز رسید. البته این رقم پایدار نیست و در دوره‌هایی بین ۲۵۰ تا ۳۷۰ دستگاه در روز متغیر بوده است.

علت اصلی ازدحام در مرز ریمدان چیست؟

در مرز ریزمان چند عامل همزمان موجب افزایش شدت تقاضا شده است؛ مانند: فرایط ناشی از جنگ است. پاکستان، بخش قابل توجهی از انرژی و سوخت گازی مورد نیاز خود را پیش از این از کشورهای عربی، عمدتاً تأمین می کرد، اما با شروع درگیری، تأمین این نیازها برای این کشور دشوار شده است. به همین دلیل بخشی از تقاضای پاکستان برای انرژی و به ویژه گاز، به سمت ایران آمده است.

در حال حاضر تقاضای بسیار شدیدی برای انتقال گاز به پاکستان وجود دارد و حدود ۱۰۰ میلیون تن گاز مورد نیاز در مرز ریزمان مربوط به کامیون هایی است که در انتظار حمل کپسول های گاز هستند. بنابراین این مسأله یکی از عوامل اصلی ایجاد ازدحام در مرز ریزمان است.

علاوه بر این، تغییر مسیر بخشی از بار ترانزیتی منطقه است و بخش عده ای از بار ترانزیتی پاکستان با این منطقه شده است. به

آگهی مناقصه عمومی

یک شرکت صنعتی در اصفهان در نظر دارد قلم مشروحه ذیل را (مطابق مشخصات فنی) از طریق مناقصه عمومی از شرکت‌های واجد شرایط خریداری نماید. لذا از کلیه شرکت‌ها و کارخانجات واجد شرایط و دارای سابقه کار مفید و امکانات لازم دعوت به عمل می‌آورد ظرف مدت ده روز از تاریخ انتشار آگهی با شماره تلفن **۰۳۱-۵۲۳۲۲۳۱۱۰۶ داخلی ۸۴۴۸۴** تماس برقرار نموده و به منظور دریافت اسناد مناقصه هماهنگی لازم به عمل آید.

«هزینه چاپ آگهی بر عهده برنده مناقصه می‌باشد.»

شماره مناقصه	موضوع	تعداد مجموع	مشخصات فنی
۴۰۵-۱۰۰۰۴۶	مته قطر ۱/۱ م و مته قطر ۲ م Yg۱ کره	۳۵۰۰	مطابق با مستندات فنی درج شده در اسناد

روابط عمومی شرکت صنعتی

آگهی مزایده عمومی شرکت پارسیان سازه ایرانیان مبین

شماره مزایده: ۱۴۰۵/س/۱۰۲

شرکت پارسیان سازه ایرانیان مبین در نظر دارد نسبت به **فروش املاک** با مشخصات ذیل اقدام نماید.

لذا از اشخاص / شرکت‌هایی که تمایل دارند، دعوت به عمل می‌آید از تاریخ این آگهی به مدت ۱۰ روز کاری، جهت دریافت اسناد مزایده به دفتر بازرگانی این شرکت واقع در تهران، میدان آرژانتین، خیابان الوند، روبروی بیمارستان کسری، بن‌بست آریا، پلاک ۸، طبقه ۳ مراجعه و اسناد مزایده را دریافت و تکمیل نمایند.

❖ **واگذاری یک باب مغازه تجاری به مساحت ۴۸ متر مربع**

به نشانی: تهران، بلوار کریم‌خان زند، نبش خیابان آبان جنوبی، بن‌بست شانس، پلاک ۲، ساختمان ۲۸۵، طبقه همکف

❖ **واگذاری یک باب واحد تجاری به مساحت ۷۶/۱۱ متر مربع**

به نشانی: تهران، میدان ونک، خیابان ونک، چهارراه کسب و تجارت، پلاک ۵۲

❖ **واگذاری ۶ دانگ یک دستگاه ساختمان به مساحت ۷۵/۱۵ متر مربع**

به نشانی: تهران، خیابان هاشمی، مابین خوش و قصر الدشت، کوچه سلماسی، کوچه سادات، بین کوچه سوم و چهارم

❖ **واگذاری ۶ دانگ یک قطعه زمین به مساحت ۱۵۸/۲ متر مربع**

به نشانی: تهران، خیابان امام خمینی (ره)، بین خیابان کمالی و اسکندری، نبش غربی کوچه فرحی‌پور

هزینه کارشناسی دادگستری و درج آگهی به عهده برنده مزایده می‌باشد.

تلفن: ۰۲۱۸۸۷۸۴۱۰۲ داخلی ۳۰۵

روابط عمومی شرکت پارسیان سازه

IRAN DAILY
 1877

پستدوم

آگهی تجدید فراخوان

۲۳۸۷/ت ک م/۷۷۰۰۴۰۵۰۱۸

دستگاه گیوتین و خم کن

آخرین مهلت ارسال مدارک، طبق بند ۴ صفحه ۲ اسناد مناقصه تا پایان وقت اداری روز دوشنبه مورخه ۱۴۰۵/۰۷/۰۶ می باشد. برای کسب اطلاعات بیشتر و مبلغ تضمین شرکت در مناقصه به سایت شرکت [\(www.torc.ir\)](http://www.torc.ir) بخش فراخوان ها مراجعه فرمایید.

TORC TENDERS

روابط عمومی و بین الملل شرکت نفت تهران

شهرداری اندیشه در نظر دارد به استناد مجوز شماره ۵/۱۹۴ مورخ ۱۴۰۵/۱۱/۱۴ موعود ایزلاخ بند ۴ صورتجلسه شماره ۲۸۹ مورخ ۱۴۰۵/۴/۲۳ شورای اسلامی شهر اندیشه اجرای عملیات زیر را از طریق مناقصه عمومی به پیمانکاران فعال واجد شرایط (حداقل دارای رتبه ۴ ابنیه و ساختمان و ۵ تأسیسات و سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور) واکذا نماید.

۱- موضوع مناقصه: اجرای پروژه احداث ۳ باب مدرسه ابتدایی ۱۳ کلاسه (قطعه ۲) و مجوز به سیستم هوشمند مدارس واقع در فاز ۶ شهر اندیشه با اعتبار ۳۰,۰۲۲,۵۹۸,۰۸۴ ریال با احتساب ۲٪ مالیات بر ارزش افزوده

۲- سیده شرکت در مناقصه: بجهت تضمین شرکت در مناقصه ۱۰,۱۲۹,۹۰۰ ریال (یکصد و بیست و پنج میلیون و چهار هزار و دویست و سی و شش ریال) است که می بایست به یکی از صورت های مشروحه ذیل به شهرداری تسلیم گردد.

الف: رسید بانکی واریز وجه منزبور به حساب جاری سیبا به شماره ۱۱۳۹۹۴۴۵۰۱ نزد بانک ملی شعبه بلوار آزادی پتاهم شهرداری اندیشه ب؛ ضمانت نامه بانکی به نفع شهرداری اندیشه

مدت اعتبار تضمین: سه ماه بوده و برای سه ماه دیگر نیاز قابل تمدید است.

نوعه: به شهرداری اندیشه که تضمین شرکت در مناقصه در غیر از موارد فوق

آگهی مناقصه عمومی هم زمان با ارزیابی کیفی (بیکارچه)

نوبت دوم

برای کسب اطلاعات بیشتر
بارکد اسکن شود

● **جاب نوبت اول ۱۴۰۵/۱۱/۱۷**

● **جاب نوبت دوم ۱۴۰۵/۱۲/۲۲**

آگهی مناقصه عمومی یک مرحله‌ای همراه با ارزیابی کیفی (یکپارچه)

شماره ۱۴۰۵/۱۱۱۵

لینک دوم

مجتمع طلای موته در نظر دارد "خرید ۲۰۰ تن سیانور سدیم ایرانی با خلوص حداقل ۴۵ درصد مورد استفاده در مجتمع طلای موته واقع در استان اصفهان" را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به شماره ثبت ستاد ۳۰۰۵۰۱۵۴۶۰۰۰۰۰۰۰۰ و با جزئیات مندرج در اسناد مناقسه و با تضمین شرکت در مناقسه (فرایند ارجاع کار) به مبلغ ۲۷,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال (بیست و هفت میلیارد ریال) به صورت (واریز نقدی یا ضمانت نامه بانکی) برگزار نماید.

- تاریخ انتشار مناقصه در سامانه: ساعت ۸ صبح روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۲۲
- مهلت زمانی دریافت اسناد مناقسه از سایت: ساعت ۱۷ روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۳۰
- مهلت زمانی ارائه پیشنهاد: ساعت ۱۵ روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۱۴
- تاریخ بازگشایی پاکت ها: ساعت ۱۰ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۱۵

علاقه مندان شرکت در مناقسه می بایست جهت ثبت نام و دریافت گواهی امضای الکترونیکی با شماره ۰۲۱-۱۴۵۶ تماس حاصل نمایند و یا به آدرس اینترنتی www.setadiran.ir مراجعه نمایند.

شناسه: ۳۲۷۵۴۱۸

نکته تأمل‌برانگیز این است که بخش قابل توجهی از باشگاه‌های فوتبال ایران، نه بر پایه درآمد‌های پایدار و مستقل، بلکه با اتکا به منابع شرکت‌ها، بانک‌ها و مجموعه‌های اقتصادی بزرگ اداره می‌شوند؛ شرایطی که ضرورت نظارت جدی بر نحوه تأمین منابع و میزان تعهدات مالی باشگاه‌ها را روچندان می‌کند. تأکید اخیر نماینده سازمان بازرسی کل کشور بر رصد قراردادهای بازیکنان با باشگاه‌ها نیز از این جهت دارای اهمیت است. مدیران باشگاه‌ها باید درباره قراردادهای سنگین، منابع تأمین مالی و تعهدات مالی که برای مجموعه مدیریت خود ایجاد می‌کنند، پاسخگو باشند. البته نظارت زمانی ان‌تظار خواهد بود که به چند پرسش پیرامون این چنداظر نظر محدود نشود و به یک روند مستمر و شفاف تبدیل شود.

در فوتبال حرفه‌ای، هزینه بردن برای جذب

سینا حسینی / مسابقه باشگاه‌های فوتبال، پیش از آن که در مستطیل سرخ‌آبی شود، در دفتر مدیران مالی کلید می‌خورد؛ این‌جا پیش از شروع فصل، رقابت برای جذب ستاره‌ها آغاز شده و مدیران تلاش می‌کنند با اعداد و ارقام از رقابت و جدایی دوست سبقت بگیرند. در این رقابت، مهم‌ترین قراردادها، رضایتنامه‌ها، پاداش‌ها و آپشن‌ها گاهی به اندازه نتیجه‌ای که تیم در طول فصل به دست می‌آورد، اهمیت پیدا می‌کند.

باشگاه‌ها برای جذب بازیکنان شاخص، در بازاری رقابتی فعالیت می‌کنند و گاهی برای موفقیت در این بازار، زیر بار تعهدات مالی سنگینی می‌روند؛ تعهداتی که در برخی موارد به حاشیه و جنجال نیز منجر می‌شود. اما پرسش اساسی اینجاست: این حجم از هزینه‌کرد تا چه اندازه با درآمد واقعی و توان اقتصادی باشگاه‌ها تناسب دارد؟

شفافیت؛ شرط ورود به بورس

شفافیت، یک فرهنگ است فرهنگی باید به‌تدریج در نظام مدیریتی فوتهالی نهادینه شود، نه اینکه با تغییرات فوتهالی در سیاست‌ها، انتظار تحقق فوتهالی آرا داشته باشیم.

یادداشت‌های پذیرفته شفافیت مالی نه با شعار، محقق می‌شود و نه با پخشنامه‌های اطلاع‌رسانی. اگر اراده واقعی اصلاح ساختارهای فوتهالی وجود دارد، ابتدا باید سیاست‌های محفوفی و اجرایی آن فراهم شود و سپس با اثبات در سیاست‌گذاری و نظارت مستمر، اعتماد از دست‌رفته بتدریج بازسازی شود.

شفاف‌سازی مبلغ قراردادهای می‌تواند شبهات موجود در آذهان عمومی راز بین ببرد و در محافل ورزشی آراش ایجاد کند. اتفاق که سال‌هاست در کشورها، رویکردهای صاحب فوتهالی رخ داده است. در این کشورها، مبلغ قراردادهای بصورت شفاف اعلام می‌شخص می‌شود. حتی باشگاه‌های مانند باسکلت‌بال با مشکلات مالی روزه‌روزی و با این‌ها مسائل مالی هفتکاری را به نقل‌وانتقالات اختصاص داده عملکردان زیادی نیز نسبت به عملکردان مدیران آن مطرح شده، شفافیت را عین ساختاری است؛ چرا که در چنین ساختاری، پنهان‌کاری مالی تقریباً غیرممکن است.

سال‌هاست فوتهالی در فوتهالی باشگاه‌ها و فوتهالی واقعی خود را پیدا کرده و همین موضوع باعث شده ارقام قراردادهای فوتهالی افزایش پیدا کنند. اسمی هر سال گفت به‌طور بی‌پایان رقم در فوتهالی بازیکنان و مربیان نسبت به گذشته دو برابر شده است.

از سوی دیگر، با توجه به عرضه سهام برخی باشگاه‌ها در بورس، ضرورت شفافیت مالی بیش از گذشته احساس می‌شود. قراردادهای به‌طور شفاف اعلام شوند، سهام‌داران بتوانند با آگاهی کامل درباره خرید سهام باشگاه‌ها تصمیم‌گیری کنند. حضور شفافیت، لزوم اعتماد از دست‌رفته می‌تواند به هدف واقعی خود برسد.

شفافیت در قراردادها فوتبال رایک می کند

یونوعی «اتاق شیشه‌ای» تشبیه می‌کند. می‌دهند اما صنایع، مهدی‌رادی، آیتی و... و مردم جامعه را به فوتبال بازگرداند. سببی کرده‌اند شفاف‌سازی را در قالب حرفه‌ای‌سازی تکمیل کنند. (اودر پایان می‌گوید: «شفاف‌سازی در باشگاه‌هایی که به‌صورت خصولتی اداره می‌شوند، به بخش خصوصی کمک شایانی می‌کند. این شفاف‌سازی در این سال‌ها همیشه از استقبال خودشان را صرف بمباری کردند و همیشه براساس اصرار راه جلوبازی از فساد است؛ اینتی که باعث استقبال همه است و فوتبال و اقتصاد را پاک می‌کند.»)

باشگاه‌ها باید به یک اتحاد ملی برسند و نگذارند مبالغ قراردادهای از یک سقف بالاتر برود.»

بابایی ادامه می‌دهد: «هزینه‌های مالی باشگاه فقط مربوط به بازیکن نیست و بخش اجرایی نیز هزینه‌بردار است؛ آن هم در زمانی که تورم بالا است. بنابراین کارشناس سازمان بازرسی باید به حیطه ورزش آشنایی داشته باشد تا بتواند ارزیابی منطقی از هزینه‌های مالی ارائه دهد.»

مدیرعامل جام‌جو، ورزش را به

شفافیت، آفت فساد در فوتبال است

و مزایای خود را نشان می‌دهد. او با اشاره به اینکه فوتبال ایران اساساً درآمد از اسپانسر و باشگاه‌ها حتی از فروش بلیت تأکید می‌کند: «سقف بودجه، تا جایی که ابزارهای فدراسیون فوتبال و سازمان لیگ اجازه می‌دهد، پیش‌بینی و به مالکان و شرکت‌ها اعلام شده است.» اسفندیار در ادامه توضیح داد: «سفید کردن قراردادها و نظارت سهامداران می‌تواند از تورم فسادگرسیختگی نقل و انتقالات جلوگیری کند. انتخاب بازیکنان و مربیان را دقیق‌تر بسازد و قراردادها را به سمت رشد و توافق‌های بلندمدت سوق دهد. ورود پاهای نظارتی و کنترلی می‌تواند به مطالبه عمومی برای عدالت و شفافیت باشد. شفاف‌سازی مالی و مالی باشگاه‌ها و نحوه هزینه‌کرد بودجه‌های دولتی، گامی است که می‌تواند اعتماد مردم و فوتبال را بازسازی کند.»

نیز محدودتر خواهد شد. اجرای قانون فیرلی مالی می‌تواند فوتبال ایران را در مسیر شفافیت قرار دهد، مشروط بر اینکه همه باشگاه‌ها، افراد و سازمان‌ها، بدون استثنا، تابع قوانین باشند.» اسفندیاریویر مشروط بر اینکه همه باشگاه‌ها، افراد و سازمان‌ها، بدون استثنا، تابع قوانین باشند.» اسفندیاریویر

گروه ورزشی / محمد اسفند یارپور، دو عالم گل کهر سیرجان در گفت‌وگو با روزنامه ایران با استقبال از ورود سازمان بازرسی گل کشور و ایجاد نهادهای نظارتی به موضوع قرارداد های فوتبال و دستمزدهای نجومی، این اقدام را گامی در جهت ایجاد فوتبال پاک‌تر و مطمئن‌تر دانست. او با اشاره به جایگاه فوتبال در جامعه توضیح داد: «فوتبال تنها یک پدیده ورزشی نیست؛ بلکه به دلیل علاقه گسترده مردم، نقش مهمی در ایجاد شور و نشاط اجتماعی دارد و به همین دلیل، توجه مدیریت منابع مالی آن باید برآورد افکار عمومی شفاف باشد». «غشویات رئیس فدراسیون فوتبال»، مهم‌ترین اسیران مقابله با فساد دانست و گفت: «هرچه بپردازا خا و دریافت‌ها شفاف‌تر باشد، پوشش شود افراد از چه منبعی، چه میزان و بابت چه موضوعی، چه دریافت می‌کنند، زمینه فساد

نیز محدودتر خواهد شد. اجرای قانون فیرپلی مالی می‌تواند فوتبال ایران را در مسیر شفافیت قرار دهد. مشروط براینکه همه باشگاه‌ها و افراد و سازمان‌ها، بدون استثنا، تابع قوانین باشند، اسفندیارپور اجرای شفافیت را در هر دو بخش دولتی و خصوصی ضروری می‌داند و معتقد است تفاوت اصلی در سطح بودجه باشگاه‌هاست؛ جایی که نتوان بودجه‌ریزی برای درآمدزایی و استفاده

آمار عملکرد دوساله دولت در ورزش و جوانان

مؤسسه فرهنگی-مطبوعاتی ایران

پس از سال‌ها توقف و بلا تکلیفی، عملیات اجرایی مسیر شرق کشور از مشهد کلید خورد

حرم تا حرم جاده‌ای میان زیارت و ترانزیت

گزارش

گروه ایران زمین

آزادراه «حرم تا حرم» با دیگر روی ریل اجرا قرار گرفت؛ این بار از سمت مشهد. پروژه‌ای که قرار بود سال‌ها پیش پایتخت را از مسیر آزادراهی به مشهد متصل کند، اکنون در شرایطی وارد مرحله تازه‌ای شده که شرق کشور بیش از گذشته به توسعه زیرساخت‌های حمل‌ونقل نیاز دارد. اهمیت این آزادراه تنها به کاهش زمان سفر زائران امام رضا(ع) محدود نمی‌شود؛ مسیر حرم تا حرم در صورت تکمیل می‌تواند چهار استان قم، تهران، سمنان و خراسان رضوی را در یک شبکه آزادراهی به هم متصل کرده و حلقه‌ای از کریدور بین‌المللی شرق - غرب باشد. با این حال، تجربه سال‌های گذشته نشان داده که دشوارترین بخش پروژه

نه کلنگ‌زنی، بلکه تأمین مستمر منابع مالی، حل مسائل تملک و حفظ سرعت عملیات تا رسیدن به خط پایان است. آزادراه حرم تا حرم را شاید بتوان یکی از طولانی‌ترین پروژه‌های حمل‌ونقلی ایران در انتظار رسیدن به مقصد دانست؛ طرحی که ایده اتصال قم، تهران، سمنان و خراسان رضوی را در قالب یک محور آزادراهی دنبال می‌کند اما اجرای آن در طول سال‌های گذشته با فراز و نشیب‌های فراوان همراه بوده است.

اکنون آغاز عملیات اجرایی از سمت مشهد، بار دیگر امیدها را برای تکمیل این مسیر زنده کرده است. در شرایطی که سالانه میلیون‌ها زائر از سراسر کشور راهی مشهد می‌شوند و بخش قابل توجهی از بار و مسافر شرق کشور نیز از محورهای موجود عبور می‌کند، ایجاد یک مسیر آزادراهی جدید می‌تواند علاوه بر افزایش ایمنی، بخشی از فشار ترافیکی جاده‌های فعلی را کاهش دهد. آیین آغاز عملیات اجرایی این طرح ملی

چندی پیش در مشهد برگزار شد تا پس از سال‌ها انتظار، ساخت بخش‌هایی از مسیر مشهد، نیشابور و سبزوار بار دیگر وارد مرحله عملیاتی شود. اهمیت این اتفاق اما تنها به احداث یک آزادراه برای کاهش زمان سفر زائران محدود نیست؛ حرم تا حرم بخشی از یک کریدور بزرگ شرق به غرب است که می‌تواند در صورت تکمیل، جایگاه خراسان رضوی و شرق کشور را در شبکه حمل‌ونقل ملی و منطقه‌ای ارتقا دهد.

از قم تا مشهد: یک پروژه، چند کارکرد
آزادراه حرم تا حرم برای اتصال قم به مشهد طراحی شده و از استان‌های قم، تهران، سمنان و خراسان رضوی عبور می‌کند. اولین بخش این پروژه، حدفاصل قم تا گرمسار، به طول ۱۵۲ کیلومتر در سال ۱۳۹۳ به بهره‌برداری رسید. این قطعه با کوتاه‌کردن حدود ۸۵ کیلومتر از مسیر موجود، کاهش زمان سفر و کاهش مصرف سوخت، یکی

غلامحسین مظفری تأکید

کرده است

که آزادراه‌ها

و بزرگراه‌های

کشور نباید

به مرز ختم

شوند، بلکه

مرز باید نقطه

شروع ارتباط

با کشورهای

پیرامونی

باشد. از این

منظر، حرم تا

حرم تنها یک

مسیر برای

سفر زائران

نیست، بلکه

حلقه‌ای از

شبکه ارتباطی

شرق ایران

است که در

صورت تکمیل

می‌تواند به

مسیرهای

منتهی به

مرزهای

دوغارون،

لطف‌آباد

و سرخس

متصل شود

از مهم‌ترین پروژه‌های آزادراهی آن دوره محسوب می‌شد. براساس مطالعات زمان افتتاح، این مسیر می‌توانست زمان سفر خودروهای سبک را حدود یک ساعت و نیم و خودروهای سنگین را حدود دو ساعت و نیم کاهش دهد. اما بهره‌برداری از قطعه قم - گرمسار به معنای تکمیل «حرم تا حرم» نبود. ادامه مسیر به سمت سمنان، نیشابور و مشهد با مشکلات مختلفی مواجه شد و در عمل پروژه‌ای که قرار بود یک محور پیوسته باشد، به مجموعه‌ای از قطعات با سرعت‌های متفاوت تبدیل شد.

در طراحی اولیه، ادامه مسیر از گرمسار به سمت سمنان و سپس نیشابور و مشهد پیش‌بینی شده بود و قطعات مختلف پروژه برای اتصال این شهرها تعریف شدند. بخشی از مسیر سمنان نیز طی سال‌های گذشته وارد مرحله اجرایی شده، اما هنوز یکپارچگی کامل کریدور ایجاد نشده است.

چرا پروژه‌ای با این اهمیت متوقف ماند؟

مهم‌ترین پرسش درباره حرم تا حرم این است که چرا طرحی با چنین اهمیت ملی، پس از گذشت سال‌ها هنوز به یک مسیر کامل و پیوسته تبدیل نشده است؟ یکی از پاسخ‌ها را باید در مدل تأمین مالی جست‌وجو کرد. این پروژه از ابتدا بر پایه مشارکت دولت و سرمایه‌گذار تعریف شد و قرارگاه سازندگی خاتم‌الانبیا یکی از طرف‌های اصلی آن بوده است. در سال‌های گذشته نسبت مشارکت دولت و قرارگاه چند بار تغییر کرده است. براساس اظهارات محمد رستمی نماینده نیشابور، اختلاف بر سر نسبت سرمایه‌گذاری یکی از عوامل توقف پروژه بوده و نسبت‌هایی مانند ۶۰ به ۴۰ و ۷۰ به ۳۰ در دوره‌های مختلف مطرح شده است. سرانجام در توافق جدید، سهم قرارگاه ۵۵ درصد و سهم دولت ۴۵ درصد تعیین شده است.

این تجربه نشان می‌دهد مشکل پروژه‌های بزرگ حمل‌ونقلی در ایران تنها عملیات عمرانی نیست؛ تأمین پایدار منابع مالی گاهی مهم‌تر از عملیات ساخت‌وساز است. اگر پیمانکار و سرمایه‌گذار آمادگی ورود به پروژه را داشته باشند اما سهم دولت به‌موقع تأمین نشود، پروژه در عمل با وقفه مواجه

انتشار اوراق منفعت استفاده شده است؛ از جمله در سال ۱۳۹۹ برای بخشی از مسیر گرمسار - سمنان اوراق منفعت به ارزش ۲ هزار میلیارد ریال با ضمانت بانک مسکن منتشر شد. بنابراین، برای جلوگیری از تکرار چرخه توقف و آغاز مجدد، پروژه به یک مدل مالی پایدار، چندساله و مصون از نوسانات سالانه بودجه نیاز دارد. تأمین مالی تنها مانع پروژه نیست، تملک اراضی، هماهنگی با فعالیت‌های اقتصادی بخش‌هایی از مسیر سمنان، مستوئان استانی پیش‌تر تملک اراضی و وجود برخی فعالیت‌های اقتصادی در محدوده پروژه را از موانع اجرایی سریع عنوان

کرده‌اند. از سوی دیگر، آزادراه زمانی می‌تواند اثر واقعی خود را نشان دهد که به شبکه پیرامونی شهرها نیز متصل باشد. در مشهد، اتصال مسیر جدید به کنارگذر شمالی، محور مشهد - چتران و کنارگذر جنوبی می‌تواند یک شبکه پیوسته پیرامون کلانشهر مشهد ایجاد کند. نمایندگان استان نیز بر همین موضوع تأکید کرده‌اند. حتی تغییرات در طراحی مسیر نیز نشان می‌دهد پروژه هنوز در بخش‌هایی نیازمند تصمیم‌گیری دقیق است. استاندار خراسان رضوی اخیراً از کاهش فاصله مسیر آزادراه تا نیشابور از ۴۰ کیلومتر به ۷ کیلومتر و ضرورت بازنگری مسیر پیرامون حرم خبر داده است.

این بار نوبت شرق کشور است

استاندار خراسان رضوی از یک ضرورت فراتر از ساخت جاده سخن گفت؛ ضرورت تقویت زیرساخت‌های شرق کشور. غلامحسین مظفری تأکید کرده است که آزادراه‌ها و بزرگراه‌های کشور نباید به مرز ختم شوند، بلکه مرز باید نقطه شروع ارتباط با کشورهای پیرامونی باشد. از این منظر، حرم تا حرم تنها یک مسیر برای سفر زائران نیست، بلکه حلقه‌ای از شبکه ارتباطی شرق ایران است که در صورت تکمیل می‌تواند به مسیرهای منتهی به مرزهای دوغارون، لطف‌آباد و سرخس متصل شود. اهمیت این موضوع زمانی بیشتر روشن می‌شود که بدانیم به گفته استاندار خراسان رضوی، روزانه حدود یک هزار و ۹۰۰ کامیون به مرز دوغارون می‌رسند. افزایش ظرفیت ترانزیتی این مرزها، بدون توسعه شبکه جاده‌ای و ریلی پشت آنها، نمی‌تواند به بهره‌گیری کامل از ظرفیت جغرافیایی ایران منجر شود.

از سوی دیگر، مدیرعامل شرکت ساخت و توسعه زیربناهای حمل‌ونقل کشور، کریدور محل قرارگیری آزادراه حرم تا حرم را بخشی از یک مسیر بین‌المللی حدود ۲۵ هزار کیلومتری عنوان کرده که از توکیو آغاز می‌شود و پس از عبور از ۱۴ کشور به اروپا می‌رسد. به گفته او، حدود ۲ هزار کیلومتر از این کریدور در ایران قرار دارد و از سرخس در شرق تا مرزهای غربی کشور امتداد پیدا می‌کند. بنابراین، حرم تا حرم را باید بخشی از یک پروژه بزرگ‌تر دید؛ پروژه‌ای که می‌تواند ایران را در مسیرهای ترانزیتی شرق، غرب، فعال‌تر کند.

برش

بندر شهیدرجایی کانون ترخیص کالاهای اساسی

خبر

بندر شهید رجایی بندرعباس، به عنوان بزرگ‌ترین بندر تجاری ایران و دروازه اصلی ورود کالاهای اساسی به کشور، این روزها شاهد تخلیه و ترخیص گسترده محموله‌های شکر و برنج است. براساس اعلام سرپرست اداره کل بنادر و دریانوردی هرمزگان، از ابتدای امسال تاکنون بیش از ۸۲ هزار تن کالای اساسی شامل ۳۹ هزار تن شکر و ۴۴ هزار تن برنج وارد این مجتمع بندری شده و عملیات تخلیه سایر محموله‌ها نیز ادامه دارد. این حجم از واردات، نقش راهبردی بندر شهید رجایی را در تأمین امنیت غذایی کشور و تنظیم بازار کالاهای اساسی بیش از پیش نمایان می‌سازد.

حمیدرضا محمدحسینی در تشریح جزئیات این محموله‌ها گفت: از ابتدای امسال تاکنون، ۳۹ هزار تن شکر با ۱۳ فروند شناور و ۴۴ هزار تن برنج با دو فروند شناور وارد بندر شهید رجایی شده است.

وی با اشاره به جزئیات تخلیه محموله‌های برنج افزود: «دو فروند شناور حامل برنج، هر کدام با محموله ۲۲ هزار تنی، در مجموع ۴۴ هزار تن برنج در بندر شهید رجایی پهلوگیری کرده‌اند و تخلیه این محموله‌ها همچنان ادامه دارد.» سرپرست اداره کل بنادر و دریانوردی هرمزگان همچنین از ادامه عملیات تخلیه شکر در این بندر خبر داد و اظهار داشت: هم‌اکنون یک فروند شناور حامل پنج هزار تن شکر در

حال تخلیه در بندر شهید رجایی است که عملیات تخلیه آن حداکثر در چهار روز به پایان می‌رسد. محمدحسینی در ادامه گفت: یک فروند شناور دیگر حامل دو هزار تن شکر نیز در یکی از اسکله‌های این بندر مستقر است که پس از انجام تشریفات گمرکی، تخلیه می‌شود. وی با اشاره به ادامه ورود کالاهای اساسی از بندر شهید رجایی تصریح کرد: «محموله‌های برنج پس از تخلیه، برای توزیع و تأمین نیاز بازار

به تقاطع مختلف کشور فرستاده می‌شود.» سرپرست اداره کل بنادر و دریانوردی هرمزگان خاطرنشان کرد: واردات کالای اساسی در بندر شهید رجایی به برنج و شکر محدود نیست و شناورهای حامل دیگر کالاهای اساسی نیز در این بندر پهلو می‌گیرند. محمدحسینی در پایان تأکید کرد: تأمین و تسهیل ورود کالاهای اساسی و تسریع در پهلوگیری و تخلیه شناورهای حامل این کالاهای اساسی اولویت‌های مهم مجتمع بندری شهید رجایی است.

خبر

استان هرمزگان در پنج ماهه نخست سال جاری با جذب ۱۱۷ همت سرمایه‌گذاری در جوازهای تأسیس صادره، رتبه اول کشور را کسب کرد و در وضع موجود طرح‌های صنعتی نیز با ۱۱۴۷ همت، رتبه سوم را به خود اختصاص داد. این موفقیت در حالی حاصل شده که تعداد جوازهای صادره نسبت به سال گذشته ۲۴ درصد و میزان سرمایه‌گذاری ۲۸۳ درصد رشد داشته است.

رئیس سازمان صنعت، معدن و تجارت هرمزگان اعلام کرد: این استان در پنج ماهه نخست سال جاری، رتبه اول سرمایه‌گذاری جوازهای تأسیس صادره و رتبه سوم وضع موجود سرمایه‌گذاری کشوری را کسب کرده است. خلیل قاسمی، در تشریح این دستاورد گفت: طبق آمار جوازهای تأسیس صادره پنج ماهه، هرمزگان

با ۱۱۷ همت سرمایه‌گذاری رتبه اول کشور را دارد و در وضع موجود طرح‌های صنعتی کشور نیز با ۱۱۴۷ همت سرمایه‌گذاری، رتبه سوم را به خود اختصاص داده است. وی ادامه داد: جذب این میزان سرمایه‌گذاری از طریق ۲۵۰ فقره جواز تأسیس برای آغاز

شناسایی ۷۴ ساختمان ناایمن در شهر اندیشه

خبر

در بازدید دادستان شهیار از مجتمع‌های تجاری اندیشه بر ایمن‌سازی و رفع نواقص مجتمع‌ها و پیشگیری از حوادث تأکید شد. مهدی محمدی دادستان شهیار به همراه شهردار اندیشه در بازدید از مجتمع‌های تجاری زرغوان، بازار ایرانی اسلامی، مجتمع میلاد و تیرازه شهر اندیشه، بر ضرورت رفع قوری نواقص ایمنی و پیشگیری از وقوع حوادث آتش‌سوزی تأکید کرد. دادستان شهیار با اشاره به حادثه تلخ مجتمع تجاری-اداری زرغوان در شهر اندیشه افزود: این حادثه نشان داد که بی‌توجهی و سهل‌انگاری در حوزه ایمنی می‌تواند پیامدهای سنگین حقوقی و اجتماعی در پی داشته باشد؛ از این رو مدیران ساختمان‌ها، مالکان و شهرداری‌ها همگی در قبال ایمنی مسوولیت مشترک دارند. دادستان شهیار با تأکید بر لزوم نظارت جدی

شهرداری‌ها گفت: تمامی شهرداران شهرستان موظف اند موضوع ایمنی سازه‌ها را به‌طور فعال پیگیری کرده و گزارش اقدام‌های خود را ارائه دهند؛ در صورت مشاهده افعال یا عدم همکاری، از ظرفیت‌های قانونی و قضایی استفاده خواهد شد. وی با بیان اینکه این طرح محدود به شهر اندیشه نیست، خاطرنشان کرد: موضوع ایمنی به‌صورت مکتوب به تمامی شهرداران شهرستان ابلاغ شده است. کابوایی شهردار اندیشه

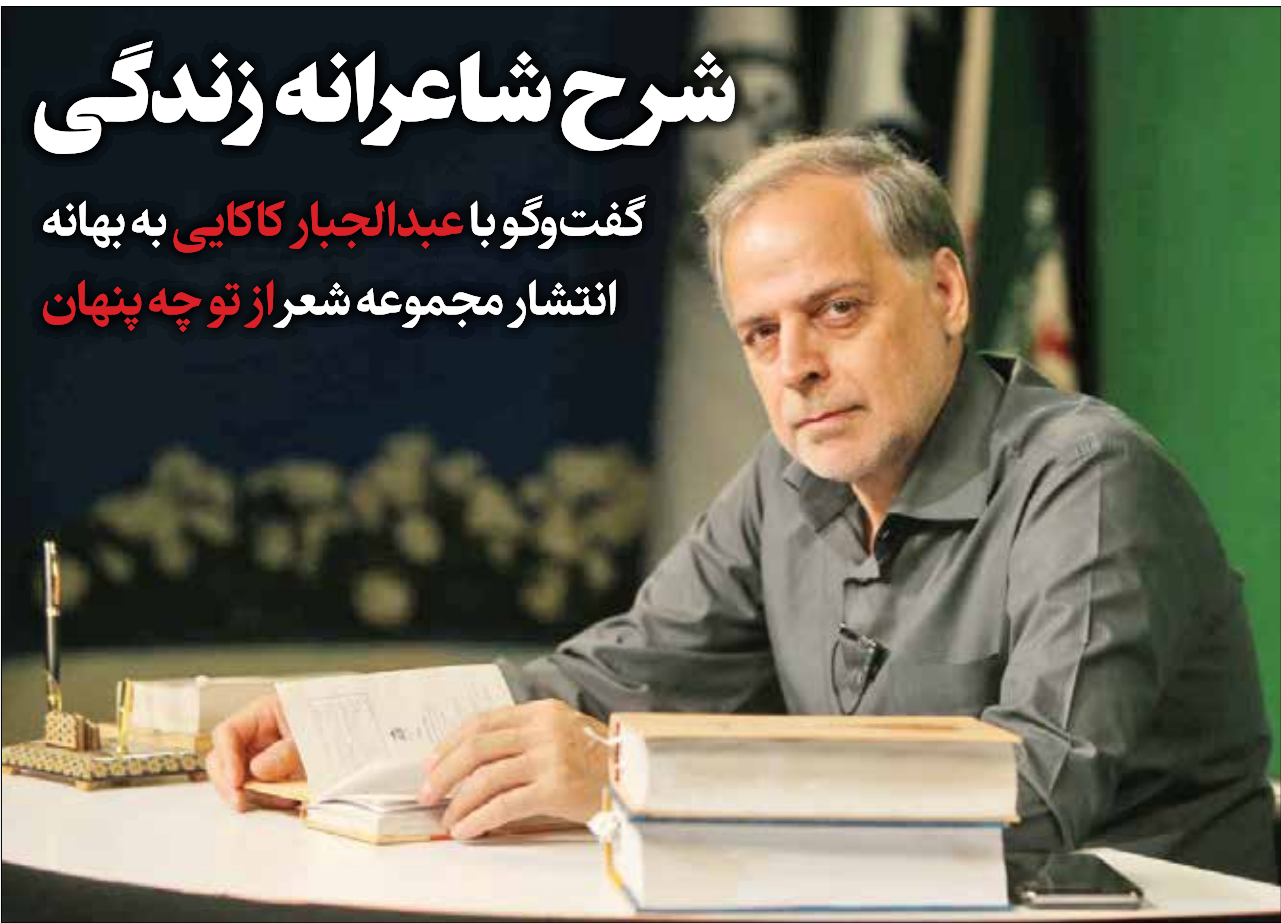

نیز در این بازدید از شناسایی ۷۴ ساختمان ناایمن و ابلاغ اخطارهای لازم به هیأت‌مدیره این ساختمان‌ها خبر داد. کابوایی با تأکید بر ضرورت ارتقای ایمنی ساختمان‌های تجاری گفت: کمبینه‌ای با حضور شهرداری و دستگاه‌های ذی‌ربط برای بررسی وضعیت ساختمان‌های ناایمن تشکیل شده و اقدام‌های لازم برای رفع نواقص در حال انجام است. وی افزود: اخطارهای ایمنی توسط سازمان آتش‌نشانی به هیأت‌مدیره

ساختمان‌های ناایمن ابلاغ شده و مالکان موظف به رفع مشکلات با نظارت سازمان آتش‌نشانی و مشاوران ذی‌صلاح هستند. کابوایی با قدردانی از حمایت دستگاه قضایی گفت: در مواردی که همکاری لازم صورت نگیرد، شهرداری با اخذ دستور قضایی وارد عمل خواهد شد و حتی محدودیت‌هایی برای نقل‌وانتقال برخی ساختمان‌های ناایمن تا زمان رفع کامل نواقص اعمال می‌شود. شهردار اندیشه همچنین با اشاره به حادثه آتش‌سوزی مجموعه زرغوان گفت: کارگروه ویژه‌ای برای پیگیری مسائل این مجموعه و حمایت از کسبه آسیب‌دیده تشکیل شده و اقدام‌های لازم برای استقرار مجدد کسبه در حال انجام است. وی در پایان تأکید کرد: هدف مدیریت ساختمان‌ها و کسبه با سازمان آتش‌نشانی است.

در خوانش اشعار مولانا همیشه تلاش می‌کنم آن موسیقی پنهانی که درون شعر وجود دارد را با همان حس و حالت خودش و با همان جملات تأکیدی، تحسینی و تعجبی به مخاطب جوان عرضه کنم؛ تصور می‌کنم این موضوع روی نسل جوان تأثیر گذاشته است

شرح شاعرانه زندگی

گفت‌وگو با **عبدالجبار کاکایی** به بهانه

انتشار مجموعه شعر **از تو چه پنهان**

غزل‌های اوست. در واقع، اوروخ شعر را در کالبد نثر می‌دمد. به‌گونه‌ای که وقتی مخاطب نثر او را می‌خواند، گویی یک شعر نو خوانده است. او با این نوع نثر تجربه‌ای بدیع از خواندن و درک متن فارسی خلق کرده است که در آن، کلمات تنها انتقال‌دهنده پیام نیستند، بلکه خود موسیقی و معنا هستند. اما نقطه عطف شخصیت هنری او، نه‌تنها در سرودن، بلکه در نوع برخورد او با میراث بزرگ مولانا نهفته است. کاکایی با رویکردی نو و جدید به اشعار مولانا می‌نگرد و از طریق غزل خوانی‌های خود، پیوندی میان سنت‌های عرفانی و بیان معاصر برقرار می‌کند. به باور او، تمایز میان مولانا و دیگر ادیبان، در «نگاه» است؛ نگاهی که به جای نگاه صرفاً زیبایی‌شناختی، به دنبال درک عمیق‌تر معنای زندگی و معنای «خود

بودن» است. به گفته کاکایی، آنچه که باعث شده او جذب مولانا شود، ویژگی «به دنبال خود بودن» اوست. فعالیت‌های عبدالجبار کاکایی در حال حاضر فراتر از سرودن شعر است؛ او این روزها با برگزاری کلاس‌های شعر اشعار مولانا، دانش و درک عرفانی خود را با علاقه‌مندان به اشتراک می‌گذارد. بخشی از ثمرات این کلاس‌ها، در قالب کتابی با عنوان «شرح اشتیاق» منتشر شده است. این اثر که از سال ۱۴۰۲ روانه بازار کتاب شده، اکنون به سومین چاپ خود رسیده است. گفت‌وگوی پیش رو، به مناسبت انتشار تازه‌ترین اثر او با نام «از تو چه پنهان» و همچنین استقبال ادامه‌دار از کتاب «شرح اشتیاق»، فرصتی برای عمیق‌تر شدن در جهان‌بینی و آثار کاکایی فراهم می‌آورد.

شاعران معاصر

غزل رضایی ثانی

گروه کتاب

عبدالجبار کاکایی فراتر از یک شاعر معاصر، در جست‌وجوی کشف و بیان حقیقت است؛ حقیقتی که در غزل‌های آشنای او برای مخاطبان جاری است. کاکایی در قلم‌نویستاری خود، میان نثر و شعر، پیوندی ناگسستنی برقرار کرده است. او بعدها نه‌به‌عنوان یک ابزار ساده برای بیان گفتار روزمره، بلکه مسیری دیگر برای بیان شعرگونه کلمات می‌بیند. نثر او از خلوص و موسیقایی کلامی بهره می‌برد که یادآور همان ایجاز و لطافت

خودم باشم، این «خود بودن» را از شاعران پیش از خودم آموختم. این شاعران را در حوزه هنری دیدم و به آن‌ها آشنا شدم. به یاد دارم نخستین ورودم به جرگه شاعران حرفه‌ای در تهران، در محلی که به حوزه هنری موسوم بود، رقم خورد. شاعران با هر نگاه متفاوتی آنجا جمع بودند که اغلب‌شان اشعار اجتماعی می‌سرودند. من اما به جهت پیشینه مطالعاتی‌ام، به شعرهای عرفانی علاقه و گرایش بیشتری داشتم؛ در همین لحظه هم وقتی به شعرهای سال ۶۴ و ۶۵ نگاه می‌کنم، می‌بینم در آن سروساز و هیاهوی شعرهای آن زمان، تمایل به سرودن شعرها و آثار عارفانه داشتم؛ مانند این شعر: «به تاب افکن گیسو زانینم / مسلمانان نگه دارند دینم» در این حال‌وهوا، شعرهای متنوعی دارم که مربوط به همان سال‌های نه‌چندان دور است.

رویه‌راه کرده‌ای / تمام هستی مرا شکنجه‌گاه کرده‌ای» زبان حال یک مادر شهید است.

چگونه جذب حلقه شاعران حوزه هنری شدیدی و جمع شما که به شاعران متعدد انقلابی معروف بودید چه تفاوتی با شاعرانی مانند شاملو و سید علی صالحی و منزوی داشت؟ رابطه شما با این شاعران چطور بود؟ آیا بین خودتان و آنها صفت‌بندی می‌دیدید؟

این آشنایی تصادفی رخ داد، شنیده بودم یک جایی (حوزه هنری) هست که برخی شاعران نام‌آشنا، آنجا دور هم جمع می‌شوند، شعرهای یکدیگر را می‌خوانند و با هم درباره آن بحث و گفت‌وگو می‌کنند. آدرس

را پرسیدم و به آن مجموعه رفتم، با نخستین کسی که در راه‌پله‌های منتهی به اتاق شعر روبه‌رو شدم، زنده یاد قیصر امین‌پور بود. داشتم، از شاعرانی که کاملاً نگاه سیاسی و اجتماعی به شعر داشتند گرفته تا افرادی که آگاهانه با دید اجتماعی و انسانی شعر می‌گفتند. الگوهای شعری من در آن دوره قیصر امین‌پور و سیدحسن حسینی بودند. ضمن اینکه آثار شاملو و منزوی را هم بسیار دوست داشتم و دنبال می‌کردم، همچنین با سیدعلی صالحی هم آشنا بودم. با آقای سیدعلی صالحی رفاقت درواوردی دارم و گاهی اوقات هم او را می‌بینم. اما شاملو را از نزدیک ندیده بودم

تأثیر تغییر و تحولات جامعه روی زبان شعری شما چقدر بوده یا حتی تحول نسلی آیا تأثیری در زبان شعری شما گذاشته است؟ تقریباً زبان شعریم به سمت شعر محاوره مبتنی بر روایت‌گویی و متأثر از زبان نوشتار حرکت می‌کند که یک سبک مستقل محسوب می‌شود. می‌توان گفت این سبک نیز در ناخودآگاهم به من تحمیل شد؛ هم دوست دارم نظام زبان گفتار را رعایت کنم و هم زبان نوشتاری را. تلفیق این دو با هم در شرایطی که به ذهن مخاطب آسیب نزند، منجر به خلق اثری زیبا خواهد شد، اما همواره بنای کارم مبتنی بر انتحال قصه و روایت در شعر برای بیان اتفاقات اجتماعی است.

تأثیر جنگ ۸ ساله و دو جنگ اخیر که از سال گذشته ایران با آن مواجه شده روی شعرهای شما چه بوده است؟ با توجه به اینکه تجربه جنگ ۸ ساله را داشتید و با الهام از آن شعر و یادداشت‌های متعددی داشته‌اید، آیا تجربه جنگ اخیر هم در شعرهای شما وجود خواهد داشت؟ اشعار شما درباره جنگ اخیر (اگر که شعری در این باره دارید) و جنگ ۸ ساله از نظر زبانی و محتوایی چه تفاوتی با هم خواهد داشت؟

با توجه به شرایط سنی که ما در دوره جنگ ۸ ساله داشتیم، یک اتفاق عجیب را تجربه کردیم؛ به همین دلیل آن زمان، جنگ روی آثارم تأثیر گذاشت. قطعاً هر شرایط متفاوت تاریخی می‌تواند روی محتوای شعر تأثیر بگذارد و آن را تغییر دهد. در یک بازه زمانی شاهد شعرهای حماسی، در یک دوره دیگر شاهد شعرهای محزون و غنایی یا در دوره‌های دیگر شاهد شعر مرثیه‌ای بودیم.

برای شما پیش آمده که در دوره‌هایی از زندگی، شعر گفتن برایتان دشوار یا ناممکن شده باشد؟ در چنین زمان‌هایی چه چیزی دوباره شما را به شعر بازگردانده است؟

تا امروز موقعیتی پیش نیامده که نتوانم شعر بگویم؛ غالباً روح و ذهنم درگیر چینش و ارتباط کلمات با هم بوده است. اما علاقه‌های دیگرم غیر از شعر گفتن، نگارش نثر است. نثرهایی که می‌نویسم اغلب به شعر نزدیک‌تر هستند؛ مثلاً دو کتاب «لا و هات» و «لگدکوب خیال» محصول این نوع نوشته‌هاست.

شما شاعر هیستید که این روزها در شبکه‌های اجتماعی خیلی مورد استقبال نسل جدید قرار گرفته‌اید و حتی اشعار شما با صدای شما در سریال‌های نمایش خانگی شنیده می‌شود، آیا این نوع معرفی یک شاعر به نسل جوان می‌تواند نگاه آنها به شعر را متناسب با سن آنان تغییر دهد؟

بله، تصور می‌کنم ارتباطاتی که با جامعه، به‌ویژه با نسل جوان دارم به واسطه نوع شرح آثار مولانا و حتی نوع خوانش آن است. در خوانش اشعار مولانا همیشه تلاش می‌کنم آن موسیقی پنهانی را که درون شعر وجود دارد، با همان حس و حالت خودش و با همان جملات تأکیدی، تحسینی و تعجبی به مخاطب جوان عرضه کنم؛ تصور می‌کنم این موضوع روی نسل جوان تأثیر گذاشته است. جوانانی را می‌بینم که می‌گویند به خوانش شعر مولانا علاقه‌مند شده‌ایم یا می‌گویند شعری که شما می‌خوانید نیاز به شرح و تفسیر ندارد و با لحن خوانش شما معنا به ذهن مخاطب منتقل می‌شود. به نظرم اگر خودمان از متن لذت ببریم، در انتقال آن به مخاطب موفق خواهیم بود. اتفاقی که برای خودم می‌افتد دقیقاً همین است؛ من متن را با لذت می‌خوانم و چون از آن لذت می‌برم در ذهنم می‌ماند هرگز قصدم این نبوده که با شعر خواندن، نمایشی برای طرف مقابل که مخاطب است ارائه کنم، بلکه بیشتر دوست دارم لذت‌های خودم را در ادای شعر بیان کنم، خروجی آن هم تبدیل به انتقال معانی شعر می‌شود.

مجموعه شعر «از تو چه پنهان» از تجربه شخصی شما در زمان جنگ ۸ ساله نشأت می‌گیرد. تجربه‌های اجتماعی و تاریخی تا چه اندازه در شکل‌گیری شعر شما نقش داشته‌اند؟

کتاب «از تو چه پنهان» ادامه مجموعه شعرهای قبلی من و

تلفیقی از کارهای محاوره و کلاسیک است. این کتاب تفاوتی با سایر کارهایم ندارد جز اینکه در این مجموعه روایت‌ها و شعرهای محاوره‌ای، بیشتر است. این کتاب هم مانند سایر کتاب‌های قبلی‌ام به نام «عذاب دوست داشتن»، «تاوان کلمات» و «فرصت نایاب» است.

شعر برای شما بیشتر مفهوم عاشقانه دارد یا اجتماعی؟

هر دو؛ شعر برایم هم عاشقانه است هم اجتماعی، به این دلیل که همیشه این دو جنبه اهمیت زیادی برایم داشته است. بیشترین درگیری پروسه زندگی و عمرم، قرار گرفتن در دو بستر شعر عاشقانه و اجتماعی بوده است. بیشتر از زیست شخصی و تجربه‌های زندگی خودم در شعرهایم استفاده کرده‌ام. موضوعی که شاید در پاسخ به این سؤال مهم باشد این است که اگر آدم‌ها در چیدمان لغات از زیست شخصی و تجربیات خودشان استفاده کنند، شاید آن شعر واقعی‌تر و قابل لمس‌تر باشد، همین باعث می‌شود حرف‌های جدی‌تری برای گفتن داشته باشند.

با توجه به تجدید چاپ کتاب «شرح اشتیاق» به نظرمی‌رسد میان شاعران، رابطه شما با اشعار مولانا یک رابطه و حس خالص‌تری است، این به چه دلیل است؟ در واقع، کدام شاعران بیشترین تأثیر را بر زبان و جهان‌بینی شما گذاشتند؟

آشنایی من با آثار مولانا و بزرگان ادبی از سال ۶۳ آغاز می‌شود. از آن سال به بعد کم‌کم ارتباطم با آثار این شعرا بیشتر شد. تدریس شرح مولانا نیز از جمله کارهایی است که این روزها انجام می‌دهم. مولانا نکاتی را به‌ویژه در «مثنوی» بیان کرده که به نظر می‌آید با علم روانشناسی، جامعه‌شناسی و حتی نگاه اهالی فلسفه خیلی نزدیک است. مولانا انسان فوق‌العاده‌ای بوده و بینش فلسفی و عرفانی عمیقی داشته است. او نه‌تنها یک سخنور ماهر بود، بلکه بیشتر از عطار، سنایی و دیگران، با وجود اینکه آنها را معلم خود می‌دانسته، به مراتب قوی‌تر عمل کرده است. همه این نکات باعث شد نگاه من به مولانا نگاه متفاوت‌تری نسبت به سایر بزرگان ادبی باشد.

آیا مولانا را بیشتر شاعری عارف می‌دانید یا شاعری که از عرفان برای کشف انسان و جهان استفاده می‌کند؟ کدام ویژگی مولانا برای شما جذاب‌تر است: شور عرفانی، موسیقی کلام، نگاه عاشقانه یا جسارت او در عبور از قالب‌های رایج؟

مولانا عارفی است که نگاه عارفانه او در «مثنوی» دیده می‌شود و نگاه شریعت‌مداری به دین دارد. اما آن چیزی که در مولانا برایم جذاب بوده این است که برای کشف خود انسان و پیدا کردن آن من واقعی و منی که در هفت توی ذات انسان پنهان است، تلاش بسیاری کرده است. مولانا در جامعه‌ای که دچار بحران‌های تاریخی وحشتناکی بوده از شادی سخن گفته و همین او را از دیگران متمایز کرده است.

در یادداشت‌هایتان در کتاب «لا و هات»، اغلب بیان شعرگونه دارید، اینکه یادداشت‌ها به زبان شعر نزدیک هستند از چه چیز نشأت می‌گیرد؟

زبان من در نثر به شعر خیلی نزدیک است و این کاملاً غیرارادی است، شاید بتوان گفت در نگارش

عجول هستم. در نگارش نثر شاید نزدیک به جلال آل احمد باشم، اما نثر سهراب سپهری در کتاب «اتاق‌آبی» و نثر مقالات شمس راه هم خیلی دوست دارم. تلفیق مقالات شمس، آثار سهراب سپهری، جلال آل احمد و مجموعه‌ای از اینها منجر به خلق دو کتاب «لا و هات» و «لگدکوب خیال» شد.

یادداشت‌نویسی برای شما چه تفاوتی با شعر دارد؟ آیا این دو شیوه، از یک ریشه ذهنی و عاطفی سرچشمه می‌گیرند؟ من به یادداشت نویسی و جستارنویسی بسیار علاقه‌مندم، اما این سال‌ها کمتر در این زمینه می‌نویسم. در گذشته درباره موضوعات ادبی جستارهایی در کتاب‌های «لا و هات» و «لگدکوب خیال» نوشته‌ام.

شما به زبان کردی هم شعرهای مختلفی گفته‌اید. آیا زبان مادری برای شما فقط یک ابزار بیان است یا بخشی از هویت و حافظه تاریخی‌تان؟ اهمیت زبان مادری در شعر از نظر شما چیست؟ کما اینکه شاعران زیادی به زبان مادری خودشان شعر گفته‌اند.

زبان کردی، زبان مادری من است؛ همان زبانی که با آن سخن می‌گویم و جریانی زنده و پویا در اقلیم کردستان دارد. البته بهره‌گیری از این زبان در شعرهایم، واکنش‌های متفاوتی را برانگیخت؛ برخی مشتاق بودند و برخی دیگر با نگاهی نژادپرستانه از آن انتقاد کردند. زبان موجودی زنده است و طبیعتاً از طریق تعاملات اجتماعی و انتقال پیام، پویایی خود را حفظ می‌کند. نمی‌توان زبان را در حصار کلمات محصور کرد؛ به این دلیل که اگر از همزیستی معنایی جلوگیری کنیم، به زبانی زروبرو خواهیم شد که تنها موجب خنده و استیصال است. اغلب با زبانی ارتباط برقرار می‌کنم که ظرفیت زبان بیشتری داشته باشد و پیوندی گسترده‌تر با جامعه برقرار کند. اگر بخوایم لر، کلهر یا سوران شویم، در واقع به دام نژادپرستی گرفتار شده‌ایم. برایم هر زبانی که لطافت داشته باشد (چه کردی و چه لری) شیرین است و میان آنها مرزی نمی‌کشم.

شعر کردی امروز چه جایگاهی در ادبیات ایران دارد و تا چه اندازه توانسته با مخاطب فارسی‌زبان ارتباط برقرار کند؟ در صورتی که بتوانیم با پرداختن بیشتر به این موضوع از تلفیق زبان کردی با زبان‌های لری، لکی و دیگر گویش‌های رایج منطقه، به یک زبان مشترک دست یابیم، این امر می‌تواند بستری برای گسترش و پویایی چشمگیر زبان کردی فراهم آورد.

این روزها بیشتر چه چیزی شما را به نوشتن وامی‌دارد؟ مسائل اجتماعی و اقتصادی جامعه بیش از هر چیز ذهن مرا به خود مشغول داشته است. این دغدغه‌ها گاهی مرا وامی‌دارد تا اشعار انتقادی بسرایم. همچنین نگاه نقادانه‌ام به فاکتورهای نادرست برخی افراد محدود که خود را دلسوزان واقعی جامعه می‌پندارند و هشدار نسبت به برخورد‌های غلط آنها، مرا به نوشتن شعر ترغیب می‌کند. متأسفانه گاهی خرد و تدبیری که باید جامعه را هدایت کند، گرفتار اقلیت‌های توسعه‌ستیز و کم‌آگاه از جهان اطراف شده است.

روایتی عاشقانه از جنگ

مجموعه شعر «از تو چه پنهان»، تازه‌ترین اثر عبدالجبار کاکایی است که از سوی انتشارات چراغک منتشر شده؛ مجموعه‌ای از سروده‌های تازه او در سه بخش شعر کلاسیک، محاوره و سپید است. نام این دفتر، از غزلی با همین عنوان وام گرفته شده؛ شعری با داستانی عاشقانه که پیش از انتشار کتاب، با روایت شاعر در فضای مجازی منتشر شد و در مدتی کوتاه به یکی از پرطرفدارترین آثار او تبدیل شد. «از تو چه پنهان» راوی خاطره‌ای تلخ و فراموش‌نشده‌ای از نوجوان همسایه است؛ پسری پراز شور زندگی که با قلبی آکنده از عشقی معصومانه راهی جبهه شد. مدتی بعد، وقتی پای خود کاکایی نیز در سنین نوجوانی به جبهه جنگ رسید، در مسیر بازگشت، در یک خودرو با یک پسر جان‌همان رفیق شهیدش روبه‌رو می‌شود؛ لحظه‌ای پر از درد و حسرت که واژه‌ها در آن سرریز شدند و این غزل ماندگار متولد شد.

کاکایی در این مجموعه، عشق و دغدغه‌های اجتماعی را در هم تلفیق کرده است؛ او همیشه شعرا را تاقی میان رویدادهای عاشقانه و درد مردم و جامعه می‌داند. اگرچه کاکایی این کتاب را همچون سایر آثار قبلی خود می‌داند، اما آنچه کتاب «از تو چه پنهان» را از سایر آثار او متمایز می‌کند، حقیقت تلخ و راز عاشقانه‌ای است که پشت واژه‌های شعر «از تو چه پنهان» قرار دارد. در ربای زیست شخصی، زخم‌ها و دل‌تنگی‌های کاکایی به‌وضوح بر تاروپود شعرهایش نقش بسته است. او در آخرین رونمایی و جشن امضای کتاب در خرداد ۱۴۰۵، از دغدغه همیشه‌ی پرسشگری و تماشای انسان در بستر تاریخ سخن گفت و تأکید کرد، سطرهای این کتاب، نه صرفاً کلماتی را کاغذ، بلکه حاصل اشک‌ها، تأملات و نجوایی است که سال‌ها در دلش ریشه دوانده و اکنون پیش چشم مخاطبان روی کاغذ نشسته است.

پیامکی که راز قتل عام خانوادگی را لو داد

Abstract

در نشست مشترک شورای اطلاع رسانی دولت و وزارت بهداشت مطرح شد

تیم سلامت برای هر سناریویی آماده است

گزارش

سمیه افشین فر

گروه اجتماعی

وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی چندی قبل در جشنواره شهید رجایی به‌عنوان دستگاه برتر انتخاب شد؛ موفقیتی که به گفته مسئولان این وزارتخانه، حاصل مجموعه‌ای از اقدامات و عملکرد دستگاه سلامت در مسیر ارتقای کیفیت خدمات، بهبود فرآیندها و پاسخگویی به نیازهای مردم است. به گفته حسین کرمانپور رئیس مرکز روابط عمومی وزارت بهداشت در سال ۱۴۰۲ و در بدو تحویل مسئولیت توسط وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، با انباشت ۴۲۳ درخواست با تأخیر در سامانه انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات، ۹۹ فقره شکایت ثبت‌شده و نرخ پاسخگویی نازل ۵۸ درصدی مواجه بود، که با پیگیری‌های مستمر و ساماندهی فرآیندها، وزارت بهداشت هم‌اکنون در رتبه ۵ دستگاه برتر کشور در حوزه شفافیت و پاسخگویی قرار گرفته است؛ به گونه‌ای که تنها در ماه گذشته به ۷۷۱ درخواست به شکل دقیق پاسخ داده شد و میانگین زمان پاسخگویی به حدود دو روز تقلیل یافته است، در حالی که مهلت قانونی تعیین‌شده حدود ۱۰ روز است. در حقیقت وزارت بهداشت با پشت سر گذاشتن دو جنگ و سیاست‌گذاری رسانه‌ای در حوزه‌هایی نظیر پوشش نه به تصادف، جوانی جمعیت، مصرف منطقی دارو و خودمراقبتی بر پایه افکارسنجی و پژوهش‌های جامعه‌محور موفق شده سلامت را از رویکرد مناسبتی، مقطعی و انفعالی خارج و از طریق تولیدات مستمر رسانه‌ای و هم‌افزایی با رسانه‌ها و نخبگان، به یک مطالبه و مسئولیت همگانی تبدیل کند. به همین مناسبت روز گذشته نشست مشترک وزارت بهداشت با ارکان شورای اطلاع‌رسانی دولت در مورد عملکرد نظام سلامت در دوران جنگ، در این وزارتخانه برگزار شد. محمدرضا ظفرقندی وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی در این نشست با بیان اینکه باید درس پیام‌وزیم و الگو بگیریم، چه جنگ تمام شده باشد، چه نشده باشد و چه ادامه داشته باشد باید نقاط ضعف و قوت خود را بررسی کنیم، گفت: «از روز اولی که ستاد بحران جنگ را در وزارت بهداشت تشکیل دادیم و کار فشرده مدیریتی را برای این دوره آغاز کردیم، به دوستانی که در ستاد بحران بودند گفتیم که باید نقاط ضعف و قوت خود را ثبت و استخراج کنیم.» ظفرقندی گفت: «این کار برای ادامه فعالیت، افزایش تاب‌آوری و آمادگی برای فصل‌های آینده، اتفاقاتی که ممکن است رخ دهد، ضروری است، چراکه ممکن است در یک زمان کوتاه، چند اتفاق به شکل هم‌زمان رخ دهد و لازم باشد به همه آنها رسیدگی کنیم.»

عملکرد مثبت اورژانس و انتقال خون در روزهای جنگ وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی با بیان اینکه اگر تجربه جنگ هشت‌ساله وجود نداشت، شاید در بسیاری از موارد مجبور بودیم از صفر شروع کنیم اما آن تجربه کمک کرد بسیاری از آمادگی‌ها از قبل انجام شود، گفت: «اینکه در جنگ ۱۲ روزه تیم سلامت ۱۰ میلیون لیتر سرم را از قبل آماده کرده بود، بخشی از همین آمادگی و استفاده از تجربه‌های گذشته بود.»

ظفرقندی درباره ضرورت توجه به تجارب گذشته گفت: «این روزها، تمام الگوهای احتمالی در جلسات مدیریت بحران را مورد بررسی قرار می‌دهیم تا برای هر سناریو آمادگی داشته باشیم.» او درباره اخلاق حرفه‌ای در جنگ و بحران گفت: «هیچ تفاوتی میان بیماران در ارتباط با ارائه خدمات درمانی وجود ندارد. اهمیتی ندارد که فرد مجروح چه کسی است و در کجا مجروح شده است یا چه دیدگاه و گرایشی دارد. کادر درمان وظیفه

دارد با نگاهی حرفه‌ای و اخلاقی به تمام مجروحان خدمات مورد نیاز را ارائه دهد. اخلاق حرفه‌ای باید در نظام سلامت تثبیت شود و همه به آن متعهد باشند.» وزیر بهداشت با بیان اینکه آسیب‌های شدید و شوک ناشی از خونریزی برای درمان تروما بسیار نقش دارد، درباره ارائه خدمات برای تروما گفت: «اگر خون و فرآورده‌های خونی به‌موقع به بیمار برسد، بسیاری از بیماران قابل نجات هستند. اگر تیم اورژانس حتی برای چند دقیقه زودتر به فردی که دچار خونریزی شدید است برسد، ممکن است جان او نجات پیدا کند؛ اما هرچه زمان بیشتری از دست برود، احتمال از دست دادن بیمار افزایش می‌یابد. عملکرد سازمان انتقال خون و اورژانس در دوران جنگ مثبت بود.»

اعتماد مردم

مهم‌ترین سرمایه اجتماعی است ظفرقندی «اعتماد مردم» را مهم‌ترین سرمایه اجتماعی مطرح کرد و گفت: «نتایج پژوهش‌های مرکز پژوهش‌های مجلس نشان می‌دهد که نظامیان و کادر درمان در صدر لیست گروه‌های مورد اعتماد مردم قرار دارند. این موضوع باعث افتخار کادر درمان و نظام سلامت کشور است.»

وزیر بهداشت با بیان اینکه مدیریت روزهای عادی با شرایط جنگی متفاوت است، توضیح داد: «این روزها، با مشکلات مختلفی در حوزه لجستیک، دارو، حمل‌ونقل و آسیب‌دیدگی برخی کارخانه‌های دارویی و پتروشیمی مواجه هستیم. براساس این شرایط، چاره‌ای جز اولویت‌بندی نداریم. همان‌طور که در شرایط جنگی نمی‌توان تمام مجروحان را هم‌زمان درمان کرد و باید بر اساس شانس نجات و شدت بیماری اولویت ارائه خدمات درمانی را تعیین کرد، اولویت‌ها و بسته‌های خدمتی نظام سلامت نیز می‌بایست به درستی در شرایط بحران اینکه اقدامات در ارتباط با تأمین داروهای اساسی موفق واقع شده و کمبود داروهای اساسی نسبت به دوران جنگ کاهش یافته، درباره افزایش قیمت داروها گفت: «پیش از جنگ، میزان کمبود داروهای اساسی ۶۳ قلم بود که در میانه جنگ به ۴۳ قلم کاهش یافت. در حال حاضر، تعداد کمبود داروهای اساسی به ۳۲ قلم رسیده است. جلسات متعددی با رئیس جمهوری و سازمان برنامه و بودجه در ارتباط با پوشش بیمه‌ای افزایش قیمت داروها داشته‌ایم تا نقطه فشار به مردم را کاهش دهیم.» به گفته وزیر بهداشت بر اساس تجارب دوران جنگ ۸ ساله تحمیلی، تجربه‌های نظام سلامت و منابع علمی از آمادگی کامل برای رسیدگی به مردم در بیمارستان‌ها برخوردار هستیم. ظفرقندی تأکید کرد: «زنجیره درمان باید یک زنجیره کامل باشد و از این زنجیره در حوزه‌های مختلف چه در بخش اورژانس، چه بیمارستان‌ها و چه انتقال خون در دوران جنگ برخوردار بودیم.»

وزیر بهداشت درباره ارائه خدمات در دوران جنگ گفت: «با تعداد زیاد مجروحان در یک زمان واحد و بمباران‌هایی که مواجه بودیم با استفاده از آمادگی نیروی انسانی توانستیم به تمام مراجعه‌کنندگان خدمات مورد نیاز را ارائه دهیم.» او با بیان اینکه پیش از شروع جنگ، تمام پر و نکل‌ها و دستورالعمل‌های مورد نیاز شرایط را به لحاظ علمی تأمین کردیم، تأیید کردیم. توضیح داد: «بیمارستان‌هایی را که می‌بایست به بیمارستان‌های دیگر کمک می‌کردند، مشخص کرده بودیم؛ به طور مثال، هنگامی که بیمارستان اندیمشک بمباران شد با توجه به آمادگی قبلی از ظرفیت بیمارستان دزفول بهره گرفتیم و تمام بیماران در مدت زمان یک تا ۲ ساعت به این بیمارستان منتقل شدند. بیمارستان لایه سوم نیز در شهر اهواز قرار داشت و این بیمارستان نیز برای ارائه خدمات آماده بود.» ظفرقندی با تقدیر و تشکر از همکاران صبح و بموقع از رویدادها، پایه‌های اصلی حفظ پایداری و انسجام ملی هستند و این

«اقدامات انجام شده را با هدف در دستور کار قرار دادن اقدامات تازه مورد بررسی قرار دادیم.» او در مورد وضعیت تأمین دارو گفت: «هنگامی که کشور در شرایط تحریمی و مشکلات حمل‌ونقل قرار دارد، می‌بایست برای تأمین دارو نسبت به گذشته بیشتر تلاش کنیم و از راه‌ها و روش‌های دیگر برای تأمین آن بهره بگیریم.»

کاهش کمبود داروهای اساسی به نسبت روزهای جنگ

وزیر بهداشت درباره گرانی دارو و ارائه بسته‌های حمایتی گفت: «دو مسأله کمبود و قیمت در ارتباط با دارو مطرح است. اولویت وزارت بهداشت این است که داروهای اساسی دچار کمبود

نشود. تلاش‌ها و اقدامات وزارت بهداشت در ارتباط با تأمین داروی اساسی موفق واقع شده به نحوی که کمبود داروهای اساسی طی این روزها نسبت به دوران جنگ کاهش یافته است.»

ظفرقندی با بیان اینکه استراتژی و راهبرد وزارت بهداشت تأمین دارو خوب عمل کرده است. مشکلات کشور تحریمی و حمل‌ونقلی است و آقای رئیس‌جمهور در سفر خود به هند مطرح کردند تا برطرف شود. او با بیان اینکه تأمین دارو و سلامت از اولویت‌هاست، گفت: «تأمین دارو و سلامت مردم از دغدغه‌های اصلی دولت است و رئیس‌جمهوری نیز به‌صورت مستمر این موضوع را پیگیری می‌کند.»

برقراری پیوند اعتماد میان دولت و ملت از طریق گفت‌وگوی صادقانه

مسیر برای حل پایدار چالش‌ها با قدرت ادامه خواهد داشت. رئیس شورای اطلاع‌رسانی دولت با تأکید بر لزوم روایت‌گری صادقانه، شفاف و بهنگام از عملکرد دستگاه‌های اجرایی، گفت: «مهم‌گویی و سخنان کلی حاصلی جز ناامیدی در جامعه ندارد و رمز تقویت سرمایه اجتماعی، بازگویی دقیق اقدامات انجام‌شده و صراحت در بیان موانع و برنامه‌های باقی‌مانده است. ما موظفیم با مردم کاملاً شفاف و صادقانه سخن بگوییم. سخن گفتن کلی، مبهم و کلیشه‌ای با جامعه، نه‌تنها مشکلی را حل نمی‌کند بلکه تنش‌های جز‌بأس، ابهام و ناامیدی در افکار عمومی نخواهد داشت.» حضرتی رمز موفقیت در ایجاد پیوند میان دولت و ملت را روایت صادقانه دانست و گفت: «باید با صداقت به مردم بگوییم چه کارهایی انجام شده و چه اقداماتی هنوز به سرانجام نرسیده است؛ برای کارهای باقی‌مانده نیز باید دستگاه مجری، زمان آغاز، روند پیگیری و تاریخ دقیق اتمام کار مشخص باشد.»

رئیس شورای اطلاع‌رسانی دولت با اشاره به نمونه‌هایی از شیوه صحیح اطلاع‌رسانی توضیح داد: «اگر به مردم به‌طور دقیق گزارش داده شود که چه میزان از آمبولانس‌ها تأمین شده یا چه بخش‌هایی از بیمارستان‌های آسیب‌دیده بازسازی شده و در عین حال به صراحت اعلام شود که مثلاً ۲۰ درصد کار هنوز باقی‌مانده و تأمین داروها یا چه چالش‌هایی همراه بوده و بخش قابل توجهی از آن حل شده است، مردم این صداقت را می‌پذیرند و همراهی می‌کنند.» او با قدردانی از مدیرانی که رویکرد شفاف، صریح و زمان‌بندی‌شده را در اطلاع‌رسانی در پیش گرفته‌اند، گفت: «اطلاع‌رسانی بهنگام و دقیق، بسترساز اعتماد عمومی و خنثی‌کننده شایعات و فضا سازی‌های رسانه‌ای است.»

حضرتی گفت: «در شورای اطلاع‌رسانی دولت، یک مجموعه سه‌جلدی تحت عنوان روایت مسیر تهیه و تدوین شده است که در آن تک‌تک وزارتخانه‌ها و دستگاه‌های اجرایی مورد ارزیابی قرار گرفته‌اند. این ارزیابی و آسیب‌شناسی نه بر پایه گزارش‌های اداری ارسالی از سوی وزارتخانه‌ها، بلکه دقیقاً از دریچه رسانه و افکار عمومی انجام شده است؛ به این معنا که نحوه انعکاس و پوشش اخبار و اقدامات هر دستگاه در فضای رسانه‌ای و افکار عمومی رصد و تحلیل شد.»

عکس: ایوان

عکس: ایوان

حضرتی به رغم تهدیدات و حملات متعددی که به

زیرساخت‌ها انجام شد، روند توزیع بنزین و اقلام حیاتی حتی برای یک ساعت هم قطع نشد

و آرامش عمومی به هم نریخت؛ پرونده عملکرد دستگاه‌ها در

این دوران سرافرازانه و افتخارآمیز است

اخبار

وعده معاونت امور زنان

برای تغییر رویکرد روز مادر

معاونت امور زنان ریاست‌جمهوری با اعلام تغییر راهبرد گرامیداشت مقام زن، اعلام کرد که برنامه‌های امسال از دایره اقدامات صرفاً مناسبتی خارج شده و با تمرکز بر شنیدن صدای زنان و انعکاس تجربه‌های واقعی آنان، به بستری برای حل مسائل و تصمیم‌سازی‌های عملیاتی تبدیل خواهد شد. به گزارش ایرنا، نرجس ابوالقاسمی در اولین نشست کارگروه ملی سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی گرامیداشت مقام زن و روز مادر که با حضور مشاوران امور زنان و نمایندگان دستگاه‌های اجرایی برگزار شد، با تأکید بر تغییر رویکرد برنامه‌های امسال گرامیداشت مقام زن گفت: «هدف این است که هفته زن از مجموعه‌ای از برنامه‌های صرفاً مناسبتی فراتر برود و به فرصتی برای شنیدن تجربه‌ها، مسائل و پیشنهاد‌های زنان و شکل‌گیری اقدامات قابل پیگیری تبدیل شود.»

دبیر کارگروه ملی سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی گرامیداشت مقام زن و روز مادر افزود: «برنامه‌ریزی امسال قرار نیست به صورت یک بسته از پیش آماده به دستگاه‌ها ابلاغ شود؛ امسال تلاش می‌کنیم با استفاده از ظرفیت و تجربه دستگاه‌ها و استان‌ها، برنامه‌ای منسجم و مشترک شکل گیرد.» او توضیح داد: «یکی از تأکیدهای ما این است که تصویر واقعی و متنوعی از زنان ایران دیده شود. زنان در نقش‌ها و موقعیت‌های مختلف خانوادگی، اجتماعی و حرفه‌ای حضور دارند و این تنوع باید در برنامه‌ها بازتاب پیدا کند؛ از زنان خانه‌دار و مادران تا معلمان، پزشکان، پرستاران، امدادگران، کارآفرینان و زنان فعال در عرصه‌های مختلف.»

ابوالقاسمی با اشاره به ضرورت عبور از نگاه مناسبتی گفت: «برگزاری مراسم و رویدادها جای خود را دارد، اما برنامه‌های هفته زن باید تا حد امکان به اثر، اقدام و نتیجه مشخص منجر شوند و بخشی از آنها پس از پایان این هفته نیز قابل پیگیری باشند.» او «شنیدن صدای زنان» را از دیگر محورهای مهم برنامه امسال برشمرد و ادامه داد: «قرار است گفت‌وگوهایی با گروه‌های مختلف زنان و با تمرکز بر مسائل مشخص برگزار شود تا تجربه‌ها، مسائل و پیشنهاد‌های آنان ثبت و جمع‌بندی گردد. هدف این است که بخشی از این مسائل پس از بررسی و تصمیم‌گیری با اشاره به ضرورت عبور از نگاه مناسبتی سیاست‌گذاری در حوزه زنان تبدیل شود.»

دبیر کارگروه ملی سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی گرامیداشت مقام زن و روز مادر بر استفاده از ظرفیت دستگاه‌های اجرایی تأکید کرد و گفت: «هر دستگاه می‌تواند متناسب با مأموریت خود، اقدامی مشخص و قابل لمس در حوزه زنان تعریف کند؛ اقدامی که می‌تواند اصلاح یک رویه، تسهیل یک خدمت، تکمیل یک برنامه و گزارش یا آغاز یک همکاری بین‌دستگاهی باشد.»

ابوالقاسمی در ادامه گفت: «تلاش ما این است که در پایان هفته زن فقط از تعداد برنامه‌ها صحبت نکنیم، بلکه بتوانیم بگوییم زنان بیشتری شنیده شدند، تصویر واقعی‌تر و متنوع‌تری از زنان ایران دیده و چند مسأله مشخص نیز یک گام به حل نزدیک‌تر شد.»

وزیرآموزش و پرورش خبر داد:

عزم جدی برای اصلاح ساختار فرسوده آموزشی

وزیر آموزش و پرورش در گردهمایی مدیران آموزش و پرورش شهر تهران با تأکید بر تقویت هویت ملی و دینی دانش‌آموزان به‌عنوان راهبرد اصلی مقابله با دشمن، از عزم جدی برای اصلاح ساختار فرسوده آموزشی و انتقال مستقیم بودجه و اختیارات مدیریتی به مدارس خبر داد.

به گزارش ایرنا، علیرضا کاظمی بر ضرورت تحول بنیادین در ساختار آموزشی، تقویت نقش مدیران مدارس و مواجهه با چالش‌های فرهنگی و هویت ملی تأکید کرد و گفت: «میدان اصلی، جنگ در جنوب کشور نیست؛ بلکه مدارس مهم‌ترین میدان اصلی جنگ با دشمن است که استکبار جهانی به دنبال آن است تا از این روش، دیدگاه و نگاه نسل جوان و آینده‌ساز این کشور را تغییر دهد.»

کاظمی افزود: «با تمام اعتقادات می‌گویم، امروز مدارس میدان اصلی جنگ با آمریکا هستند. دشمن با تمام توان روی این موضوع کار می‌کند؛ بنابراین تقویت هویت ملی و دینی و ایجاد فضای شاداب و حماسی در کلاس‌ها، از وظایف اصلی آموزش و پرورش است و باید با تمرکز بر نمادهای هویت ملی مانند پرچم، در برابر این تهدیدات ایستادگی کنیم.»

وزیر آموزش و پرورش بر نقش فرهنگی مدارس در حفظ هویت ملی تأکید کرد و گفت: «هر مدرسه باید کانون بزرگ فرهنگی و تبلیغی در محله خود باشد. ما باید از روایت‌های مقاومت و حضور در میدان استفاده کنیم.»

کاظمی با اشاره به اینکه سلامت جسمی و روانی دانش‌آموزان عامل تعیین‌کننده در کیفیت آموزشی است، توضیح داد: «اهمیت ورزش و تربیت بدنی، مهم و ضروری است؛ البته مسأله سلامت روحی و جسمی دانش‌آموزان باید جدی گرفته شود؛ چرا که این موضوع بیشترین تأثیر را بر کیفیت یادگیری و پیشرفت تحصیلی دارد.» وزیرآموزش و پرورش با اشاره به برنامه‌های تحولی وزارتخانه گفت: «برای دستیابی به کیفیت واقعی و عمیق آموزشی، بازنگری در همه پایه‌های تحصیلی (۱۲ پایه) و ۱۵۰ عنوان درسی را در دستور کار داریم. ما با وظیفه‌ای دشوار روبه‌رو هستیم، اما هدف ما رسیدن به کیفیت پایدار است.»

او از استقرار «سامانه مدرسه‌تراز» در مدارس کشور خبر داد و گفت: «هدف رسیدن به مدیریت یکپارچه بر اساس سند مدرسه است. با طراحی الگوی مدرسه‌تراز، تمامی مدیران به یک نگاه، برنامه واحد و الگوی دقیق نظری دسترسی خواهند داشت تا مدیریت توانمند بتواند خلأهای موجود را پر کند.»

ایران

امام علی^(ع):
هر که آبروی خود را می‌خواهد، باید مجادله را رها کند.

سخن‌روز

نهج‌البلاغه، حکمت ۳۶۲

«شهاب حسینی» با «بی‌دار» به سینما می‌آید

فیلم سینمایی «بی‌دار» با بازی شهاب حسینی برای اکران از ۲۲ مهرماه آماده می‌شود.

فیلم «بی‌دار» به تهیه‌کنندگی و کارگردانی حسین دوماری با بازی محمدرضا فروتن، آناهیتا افشار و شهاب حسینی ساخته شده و قرارداد پخش آن با دفتر «خانه فیلم» برای اکران آن طبق اعلام روابط عمومی این فیلم، از ۲۲ مهرماه مشخص شده است. «بی‌دار» اولین همکاری شهاب حسینی و محمدرضا فروتن در سینما است. **ایسنا**

جشن امضای دست‌نوشته‌های دراماتیک «بهرز غریب‌پور»

دست‌نوشته‌های دراماتیک بهروز غریب‌پور که حاصل سال‌ها فعالیت ادبی و نمایشی این نویسنده، کارگردان و پیشگام ایرای عروسکی در ایران است، در قالب آثار نمایشنامه، فیلمنامه، اپراها و ترجمه‌های او توسط نشر چکانه در چهار جلد گردآوری و منتشر شده است. جلد اول این مجموعه به نمایشنامه‌های حوزه کودک اختصاص دارد و شامل آثار نوستالژیک دهه ۶۰ غریب‌پور است. جلد دوم شامل چهار اثر «سفر سبز در سبز»، «مرغ دریایی»، «قلعه حیوانات» و فیلمنامه «اردک‌لی» ویژه جوانان است. **ایران**

«سه قرن گیتار کلاسیک» به یاد «جواد مجابی»

«سه قرن گیتار کلاسیک؛ به یاد جواد مجابی»؛ اولین برنامه از فصل تابستان ۱۴۰۵ و پنجاه و هفتمین شب از سلسله شب‌های موسیقی محیطی دلکوک است که ۲۴ شهریورماه از ساعت ۱۹ در لابی طبقه همکف خانه هنرمندان ایران اجرا می‌شود. در این برنامه فرزین طهرانیان به اجرای گیتار کلاسیک با عنوان «سه قرن گیتار کلاسیک» خواهد پرداخت. این سلسله اجراها از ساعت ۱۹ شب‌های یاد شده مخاطبان و علاقه‌مندان موسیقی محیطی را میزبانی می‌کند. **ایرنا**

تداوم نسلی و استفاده از قالب‌های هنری شرط اثرگذاری فرهنگ ایتار و شهادت

پراساس نگاه رهبر شهید انقلاب باید تداوم نسلی و قدرت دفاعی درونی و ملی ایجاد کنیم و اگر نتوانیم نسل‌های بعدی را درگیر کنیم آنگونه که باید اثرگذار نبودیم. البته به شرایط جدید کار راحت‌تر شده است ولی واقعاً دغدغه‌ای است که گاهی در کارهای‌مان درباره شهادت، دفاع مقدس و کنگره‌ها، با نسل‌های نوجوان و جوان‌تر، گسست زبانی و نسلی داشتیم. نکته سوم قالب‌های جذاب و هنری است؛ رهبر شهید انقلاب در دوره اخیر تأکید زیادی بر بهره‌گیری از قالب هنر در این حوزه داشتند.

صحبت‌های سید عباس صالحی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در نشست شورای مرکزی «سومین کنگره ملی ۱۴۵۰۰ شهید استان مازندران»

نقل قول

در مراسم اهدای نشان درجه یک هنری به علیرضا داوودنژاد مطرح شد

سینماگری که ایران را زندگی کرد

اخلاق مدار خود را وارد این تجربه زیسته می‌کرد تا زندگی را ثبت کند؛ موضوعی که برای او اهمیت ویژه‌ای داشت. فریدزاده «خلع سلاح» را نمونه‌ای از آثار داوودنژاد دانست که با شرایط روز جامعه ارتباط دارد و تأکید کرد این فیلمساز همواره تلاش کرده‌است نسبت خود را با مسائل زمانه حفظ کند. او همچنین از علاقه داوودنژاد به استعاره، خیال و فناوری‌های نو سخن گفت و روایت کرد که این کارگردان در دوره‌ای که هوش مصنوعی هنوز به اندازه امروز در دسترس نبود، از یک سامانه هوش مصنوعی به‌عنوان همد خود استفاده می‌کرد؛ ابزاری که حتی در امور روزمره مانند یادآوری تغذیه و مصرف دارو به او کمک می‌کرد. فریدزاده این رویکرد را نشانه‌ای از همراه بودن داوودنژاد با زمانه خود دانست؛ ویژگی‌ای که در تمام مسیر حرفه‌ای او نیز قابل مشاهده است.

فریدزاده با اشاره به ویژگی تجربه‌گرایی در سینمای داوودنژاد افزود: «او در مسیر خلق آثارش از محدوده‌های معمول و متعارف فراتر می‌رفت و تلاش می‌کرد تجربه‌های تازه‌ای را بیازماید.» به گفته رئیس سازمان سینمایی، داوودنژاد تجربه فردی خود را نیز در خانواده زندگی شخصی باقی نمی‌گذاشت و خانواده

گزارش گروه فرهنگی

مراسم اهدای «نشان درجه یک هنری» به علیرضا داوودنژاد، کارگردان، فیلمنامه‌نویس و تهیه‌کننده سینمای ایران، به فرصتی برای مرور بیش از پنج دهه فعالیت هنری فیلمسازی تبدیل شد که سینما را نه صرفاً یک حرفه، بلکه بخشی از زندگی و شیوه مواجهه خود با جهان دانسته است. در این مراسم که یکشنبه گذشته در سالن «سفینه داد» سازمان سینمایی برگزار شد، راند فریدزاده، رئیس سازمان سینمایی، داوودنژاد را فیلمسازی تجربه‌گرا توصیف کرد و گفت: «او صرفاً فرزند زمانه خود نبود، بلکه زمانه را به چالش می‌کشید.» فریدزاده با اشاره به ویژگی تجربه‌گرایی در سینمای داوودنژاد افزود: «او در مسیر خلق آثارش از محدوده‌های معمول و متعارف فراتر می‌رفت و تلاش می‌کرد تجربه‌های تازه‌ای را بیازماید.» به گفته رئیس سازمان سینمایی، داوودنژاد تجربه فردی خود را نیز در خانواده زندگی شخصی باقی نمی‌گذاشت و خانواده

به رابطه داوودنژاد با شهید مرتضی آوینی، بر دغدغه‌های انسانی او تأکید کرد و ابوالحسن داوودی و دیگر سینماگران نیز از تأثیر این فیلمساز بر زندگی و مسیر حرفه‌ای خود گفتند. در بخش شاید مهم‌تر مراسم نیز بهرادر داوودنژاد، دختر او، با یادآوری سال‌های کودکی و نقش پدرش در زندگی خود، از او به‌عنوان پدری یاد کرد که پس از فقدان مادر، هم نقش پدر و هم مادر را برای او ایفا کرده است. در سوی دیگر، فریدزاده از آخرین گفت‌وگوی خود با داوودنژاد در روز انتشار خبر درگذشت بهرام بیضایی یاد کرد؛ روزی که بار دیگر دغدغه فقدان بزرگان سینمای ایران و خالی شدن خانه فرهنگ و هنر از حضور چهره‌های اثرگذار مطرح شد. در چنین تصویری، اهدای نشان درجه یک هنری به داوودنژاد، نه افزودن عنوانی تازه به کارنامه او، بلکه ادای احترام به فیلمسازی است که همچنان در جست‌وجوی تجربه‌های تازه است؛ فیلمسازی که به تعبیر سخنرانان مراسم، ایران را دیده، زندگی را زیسته، زمانه را به چالش کشیده و حتی در سال‌هایی که کوئی با به سن گذاشته است از تجربه کردن و رفتن به سوی ناشناخته‌ها دست نکشیده است.

خود را از مردم دریافت کرده است.» در کنار این سخنان، ابوالحسن داوودی، منوچهر محمدی، علیرضا رئیسپان و اصغر رفیعی جم نیز از تأثیر داوودنژاد بر نسل‌های مختلف سینما و نقش او در کشف و پرورش استعدادهای تازه گفتند.

میراث یک فیلمساز از «نیا» تا هوش مصنوعی

در پایان، آنچه از مجموعه سخنان مطرح شده در مراسم به دست می‌آید، تصویر فیلمسازی است که مرز میان سینما و زندگی را برای خود کمرنگ کرده است. محمدرضا داوودنژاد، بازیگر و برادر این کارگردان، مهم‌ترین چیزی را که از علیرضا موخته «عشق، معرفت و مرام» دانست و از تأکید او بر شیوه استانیسلاوسکی در بازیگری سخن گفت؛ روشی که در آن بازیگر باید مقابل دوربین زندگی کند، نه اینکه صرفاً بازی کند. روح‌الله حسینی نیز گفت: «ادای احترام واقعی به داوودنژاد، تنها مرور عناوین فیلم‌ها و جوایز او نیست، بلکه فهمیدن این موضوع است که چرا او چنین فیلم‌هایی ساخته و چه نگاهی پشت مسیر هنری‌اش قرار داشته است.» محمدعلی فارسی با اشاره

مراسم اهدای نشان درجه یک هنری به علیرضا داوودنژاد، کارگردان، فیلمنامه‌نویس و تهیه‌کننده سینمای ایران، به فرصتی برای مرور بیش از پنج دهه فعالیت هنری فیلمسازی که هرچه هم‌واره با غبطه به جسارت و روحیه جست‌وجوگر و تجربه‌طلب، در سخنان همایون اسعدیان نیز مورد توجه قرار گرفت. مدیرعامل خانه سینما، خود را شاگرد داوودنژاد دانست و گفت که همواره با غبطه به جسارت و روحیه جست‌وجوگر او نگاه کرده است؛ فیلمسازی که هرچه با تجربه‌تر شده، جسارتش برای ورود به عرصه‌های تازه نیز افزایش یافته است. حرکت داوودنژاد به سمت استفاده از هوش مصنوعی هم از نگاه اسعدیان نمونه‌ای از همین جسارت بود. مسعود فراسی نیز در این مراسم، داوودنژاد را یکی از افتخارهای سینمای ایران پس از انقلاب و «یک سینماگر واقعی» دانست و فیلم «نیا» را یکی از بهترین فیلم‌های تاریخ سینما از نگاه خود معرفی کرد. محمد مهدی طباطبایی نیز از تأکید او بر اینکه سینما برای داوودنژاد «بیشه» است، نه صرفاً شغل، گفت: «نشان درجه یک هنری چیزی به اعتبار کارنامه اضافه نمی‌کند؛ چراکه داوودنژاد سال‌ها پیش با ساخت «نیا» نشان

در میان تمام این تمجیدها، سخنان خود علیرضا داوودنژاد بیش از هر چیز نشان داد چرا همچنان می‌توان او را فیلمسازی تجربه‌گرا دانست. او در این مراسم به سراغ مشکلات بنیادی سینمای ایران رفت و «همزی‌ها» و «نامانی بازار» را دو مشکل تاریخی این سینما عنوان کرد. از نگاه داوودنژاد، فاصله افتادن میان سینما و زندگی و رها شدن سینمایی که از زندگی بریده شده در فضای نامن، سبب شده است سینمای ایران با چالش‌های جدی روبه‌رو شود. او با اشاره به تجربه شخصی خود گفت که ۲۰ فیلم ساخته و از آنها درآمدی نداشته است و تأکید کرد سینمای ایران برای نجات از ورشکستگی به امنیت اقتصادی و حرفه‌ای نیاز دارد. داوودنژاد معتقد است: «اگر قرار باشد سینمای ملی داشته باشیم، باید فیلم‌هایی ساخته شوند که مردم آنها را متعلق به خود بدانند و حاضر باشند برای دیدنشان هزینه کنند.» او در ادامه از جهانی سخن گفت که بیش از پیش به جهان نور و صدا تبدیل می‌شود و بر نقش سینما در باورپذیر کردن آثار صوتی و تصویری تأکید کرد. از نگاه او، این ظرفیت زمانی به نتیجه می‌رسد که سینما دوباره با زندگی ارتباط برقرار کند و فیلمساز بتواند تجربه زیسته خود را به تصویر بکشد. او گفت می‌خواهد دوباره چهره‌هایی سخن بگوید که کمتر دیده و شنیده شده‌اند و معتقد است باید میان زندگی ایرانی و سینمای ایرانی رابطه‌ای صمیمی تر و روان‌تر شکل بگیرد. پژوهش، آموزش، کاهش ممیزی‌های پیچیده و ایجاد امنیت برای بازار سینما، چهار مطالبه‌ای بود که داوودنژاد برای آینده این هنر مطرح کرد. او با اشاره به تجربه مدرسه ملی سینما نیز بر ضرورت توجه دوباره به آموزش و پژوهش تأکید کرد و گفت: «علاقه به سینما به تنهایی کافی نیست؛ آنچه اهمیت دارد، شناخت نقش سینما در جهان جدید و برخورداری از دانایی سینمایی است.»

در این حوزه می‌تواند فراتر از گیشه، یک دستاورد فرهنگی محسوب شود. در نهایت، بازگشت «عموهای فیتیله‌ای» را باید فرصتی برای پیوند میان گذشته و آینده سینمای کودک دانست. این سه هنرمند سرمایه‌ای از جنس خاطره در اختیار دارند؛ سرمایه‌ای که می‌تواند از تولیدات کودک نیز اهمیت پیدا می‌کند؛ زیرا مخاطبان قدیمی را دوباره با یک اثر دوگانه همراه کند، اما ارزش واقعی آن زمانی آشکار می‌شود که برای ارتباط با نسل جدید به کار گرفته شود. اگر «شوتینگا» بتواند این تعادل را ایجاد کند، حضور دوباره عموهای فیتیله‌ای فقط یک دیدار با گذشته نخواهد بود؛ بلکه می‌تواند تلاشی برای بازگرداندن سینمای کودک به جایگاه واقعی خود و باز کردن راهی تازه برای گفت‌وگو با کودکی باشد که امروز بیش از همیشه به دیده شدن نیاز دارد.

کودک نباید مخاطب خود را ساده‌انگار فرض کند. کودک امروز می‌تواند یک اثر ضعیف را خیلی زود پس بزند و در مقابل، اگر با داستانی خلاقانه و صادقانه مواجه شود، ارتباط عمیقی با آن برقرار کند. از همین منظر، حمایت بنیاد سینمایی فارابی از تولیدات کودک نیز اهمیت پیدا می‌کند؛ زیرا سینمای کودک نباید تنها در مقاطع خاص و با موقفیت‌های مودی مورد توجه قرار گیرد. این حوزه به برنامه‌ریزی، سرمایه‌گذاری و نگاه حرفه‌ای نیاز دارد. کودک، مخاطب آینده جامعه نیست؛ مخاطب امروز است و آنچه امروز می‌بیند، می‌شود و تجربه می‌کند در شکل‌گیری نگاه او به جهان تأثیر دارد. سینما می‌تواند در کنار خانواده و مدرسه، فضایی برای تجربه جمعی، تخیل، گفت‌وگو و شناخت جهان ایجاد کند. به همین دلیل، هر پروژه موفق

زمانی اهمیت واقعی پیدا می‌کند که تجربه آنها با زبان و جهان کودک امروز پیوند بخورد. فیلمنامه باید کودک را بشناسد که دغدغه‌ها، ترس‌ها، پرسش‌ها و روابط اجتماعی‌اش تغییر کرده است. سینمای کودک امروز باید بتواند در کنار سرگرمی، به تخیل و خلاقیت کودک میدان بدهد و مفاهیمی مانند دوستی، همدلی، مسئولیت‌پذیری، پذیرش تفاوت‌ها و حل مسئله را در دل داستان مطرح کند؛ بدون آنکه به دام شعار و آموزش مستقیم بیفتد. کودک بیش از هر چیز به قصه خوب و شخصیت‌هایی باورپذیر نیاز دارد. اگر «شوتینگا» بتواند از ظرفیت حضور این سه هنرمند برای ساختن چنین جهانی استفاده کند، آن‌گاه باید بازگشت آنها از یک حرکت نوستالژیک به یک اتفاق فرهنگی معنادار در حوزه سینمای کودک و نوجوان تبدیل خواهد شد.

اهمیت این موضوع از منظر خانواده نیز قابل توجه است. در حوزه سینمای کودک، مخاطب اصلی کودک است، اما تصمیم‌گیرنده نهایی در بسیاری از موارد والدین هستند. خانواده باید احساس کند فیلمی که قرار است فرزندش ببیند، هم سرگرم‌کننده و جذاب است و هم با ارزش‌های فرهنگی و نیازهای سنی او تناسب دارد. نمی‌توان با تکیه بر فرمول‌های قدیمی یا صرفاً با بازگرداندن چهره‌های محبوب گذشته، «او را برای مدت طولانی با یک اثر همراه کرد. حضور عموهای فیتیله‌ای

تا همین چند سال پیش، اگر می‌خواستیم درباره قدرت یک روزنامه حرف بزنیم، از نیا، از اعتبار تحریریه، نام سردبیر و میزان نفوذ آن در جامعه می‌گفتیم. خبر در تحریریه تولید می‌شد، خبرنگار آن را می‌گرفت، دبیر انتخاب و ویرایش می‌کرد و سردبیر درباره جایگاهش تصمیم می‌گرفت، بعد ماشین چاپ کار را تمام می‌کرد. امروز اما کار در ماشین چاپ تمام نمی‌شود، شاید تازه از آتاج شروع شود. «نتورکراسی» مفهومی است برای توضیح همین تغییر؛ یعنی نظامی که در آن شبکه، اطلاعات و توانایی اثرگذاری بر «جریان توجه»، به منابع مهم قدرت تبدیل شده‌اند. اگر زمانی داشتن روزنامه، رادیو یا تلویزیون امتیاز بود، امروز داشتن شبکه و توانایی دیدن شدن در آن است که قدرت می‌آورد. در این وضعیت، مهم نیست فقط چه می‌گوئی، مهم است چه کسانی می‌شنوند، چه کسانی باز نشر می‌کنند و الگوریتم تا چه اندازه اجازه می‌دهد صدایت به گوش دیگران برسد. ایران امروز، روزنامه، یکی از میدان‌های روشن این تحول است. مخاطب ممکن است پیش از آنکه روزنامه را باز کند، خبر را در شبکه‌های اجتماعی دیده، فیلم آن را در تلفن همراهش تماشا کرده و روایت‌های مختلفی از آن را خوانده باشد. انحصار تاریخی رسانه بر خبر شکسته است. اما این اتفاق به معنای بی‌اهمیت شدن روزنامه‌نگار نیست، برعکس، نقش او را دشوارتر کرده است. وقتی همه می‌توانند اطلاعات تولید کنند، ارزش روزنامه‌نگاری دیگر در «انتشار» نیست، بلکه در تشخیص، راستی‌آزمایی، توضیح و معنا دادن به اطلاعات است.

به جامعه شبکه‌ای، روزنامه‌نگار دیگر «دروازه‌بان» خبر نیست، بیشتر به «آهنگی» مخاطب تبدیل شده است. دروازه‌بان تعیین می‌کرد چه چیزی وارد فضای عمومی شود و چه چیزی پشت در بماند اما امروز تقریباً هر کسی می‌تواند خبری را منتشر کند و مخاطب پیدا کند. مزیت روزنامه‌نگار حرفه‌ای باید در جای دیگری باشد: در توانایی پیدا کردن منبع، بررسی ادعا، کنار هم گذاشتن روایت‌های متناقض و کشف آن چیزی که پشت یک خبر پنهان است. خطر اما از جایی آغاز می‌شود که روزنامه‌نگار به جای دنبال کردن واقعیت، دنبال «ترند» برود. «شبکه» به ما نشان داده است که هر چیزی که بیشتر دیده می‌شود، الزاماً مهم‌تر نیست، محتوای هیجان‌انگیز، خشم‌برانگیز و جنجالی معمولاً سریع‌تر حرکت می‌کند و الگوریتم نیز لزوماً میان حقیقت و هیجان تفاوتی قائل نیست. در این شرایط، «توجه» می‌تواند جای «اهمیت» را بگیرد. اگر روزنامه‌نگار تسلیم منطق کلیک و وایرال شدن شود، تفاوت خود را با تولیدکننده محتوا از دست می‌دهد. وظیفه روزنامه‌نگاری حرفه‌ای درست در نقطه‌ای آغاز می‌شود که هیاهوی شبکه پایان می‌یابد، یعنی در پرسیدن، شک کردن، راستی‌آزمایی کرد و توضیح دادن.

برای سرویس فرهنگی روزنامه‌ها، این تغییر حتی جدی‌تر است. فرهنگ معمولاً پیش از آنکه به خبر تبدیل شود، به نشانه تبدیل شده است. در زبان جوانان، موسیقی، سبک زندگی، کتاب‌هایی که ناگهان خوانده می‌شوند، فیلم‌هایی که درباره‌شان بحث شکل می‌گیرد و اصطلاحاتی که در شبکه‌ها رواج پیدا می‌کنند. بسیاری از تحولات فرهنگی ابتدا در حاشیه شبکه‌ها دیده می‌شوند و بعد به متن جامعه می‌آیند. بنابراین دبیر سرویس فرهنگی روزنامه امروز نمی‌تواند فقط منتظر یک «اتفاق» بماند، باید شبکه را بخواند و نشانه‌های تغییر را تشخیص دهد. اما خواندن شبکه با تسلیم شدن به آن متفاوت است. وظیفه روزنامه‌نگاری فرهنگی امروز را می‌توان در یک جمله خلاصه کرد: در شبکه بودن، بدون شبکه‌ای شدن. یعنی شناخت زبان و منطق شبکه، بدون آنکه تعداد بازدید و میزان وایرال شدن، معیار ارزش فرهنگی شود. نتورکراسی البته به معنای پایان روزنامه نیست؛ پایان نوعی از روزنامه‌نگاری است که قدرت خود را از انحصار توزیع اطلاعات می‌گرفت. روزنامه امروز یکی از ایستگاه‌های جریان اطلاعات است، اما تنها ایستگاه آن نیست. در عصر نتورکراسی، روزنامه‌نگاری که بخواهد فقط سریع‌تر از شبکه باشد، شکست می‌خورد؛ زیرا همیشه کسی هست که سریع‌تر منتشر کند. مزیت روزنامه‌نگار در دقیق‌تر دیدن، بهتر توضیح دادن و اعتماد ساختن است. شاید آینده روزنامه‌نگاری در ایران نه در رقابت با شبکه، بلکه در تعریف دوباره نسبت خود با آن رقم بخورد. جایی که روزنامه‌نگار دیگر نگهبان یک دروازه بسته نیست، بلکه کسی است که در ازدحام بی‌پایان صداها، مسأله‌ها را از هیاهاو، حقیقت را از روایات و اهمیت را از توجه تشخیص می‌دهد.